No. 2512 Zaterdag 12 Maart 1932. 49ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad : Pastorie San Mateo, Tel. 413.
Administratie : St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50 voor elken regel meer 10 cts.

Voorlichting door onbevoegden.

Eenige maanden geleden schreven we in dit blad naar aanleiding van een interview, dat de belangstelling voor Curaçao wel in de laatste jaren steigende is, maar de voorlichting wel wat te wenschen overlaat.

Zoo hoorden we kort geleden van een zeer onsympathiek stuk van den Heer van Agtmaal in een der groote bladen van het Moederland. De Hr. van A. heeft indertijd als persfotograaf de eerste reis meegemaakt met de Colombia en bij die gelegenheid ook nog een voordracht, of wat we het moeten noemen, gegeven voor onze groep van het Algem. Nederl. Verb.

Zijn we goed ingelicht, dan zou deze groep het plan hebben om de Hr. van A. op genoemd stuk van antwoord te dienen.

Dezer dagen echter ontvingen we een exemplaar toegestuurd van de *Baarnsche Koerier*, waarin dezelfde Heer een feuillton schrijft over zijn reis naar Venzeuela en Curaçao.

Wellicht is deze feuilleton dezelfde als het boven geincrimineerde stuk.

Het is tenminste zeer onsympathiek, met veel nonsens, een overvloed van fouten, die we moeilijk allen onder de drukfouten zouden kunnen rangschikken en in een zeer erbarmelijke stijl.

Trouwens wat de schijver meedeelt is werkelijk geen beter Hollandsch waardig.

We veroorloven ons een kleine bloemlezing;

De monding van de St. Anna en Caracasbaai, waaraan Willemstad en Emmastad gelegen zijn . . . .

Men heeft er struisvogel en geitenfokkerijen geprobeerd en struisvogelpolitiek gevolgd, doch alles mislukte. Hiervoor vrage men maar eens aan bij een groepje Curaçaoenaren, die zich Koloniale Raad noemt. (erg geestig.)

Er is nog zeer veel wat onopgehelderd is over de opheffing van een Videe Comis (sic) en de vreemdelingenkas van vrooheen . . .

De bevolking is werkeloos en op Santa Martha, Santa Rosa en Santa Michel is men weer begonnen met Panamahoeden vlechten.

Dan heeft de Hr. van A. het ook nog over eenige opstootjes maar De politiemacht kon dit zaakje nu wel bedwingen en anders er ligt ook een oorlogschip in de Caracasbaai gereed.

Erg op de hoogte van Caracasbaai en Schottegat is de Hr. van A. schijnbaar niet evenmin als van het verschil tusschen missie en zending.

Het zakelijk denkt de Hr van A. nog te schijven waar hij zegt:

De adviezen voor waterleiding en voorziening hebben de regeering voor Curaçao reeds kapitalen gekost. Men stuurt deskundigen van hier daar en laat ondeskundigen, ook al zijn ze geboren Curaçaoenaar hier komen. Dit drukt te veel op het budget van het toch al reeds armlastige eiland.

Hier slaat de Hr. van A. al wel heel erg de plank mis, en doet ons denken aan het spreekwoord van klok en klepel.

Dat de schr. niet beter op de hoogte was uit eigen aanschouwing kon hij niet helpen, daar de boot maar een paar dagen hier was.

Maar dat hij er dan over durft schrijven.

Zou de Hr. van A. het niet even onredelijk vinden, als wij eens gingen publiceeren, wat we na die korte kennismaking van hem dachten.

Met de gevoelige platen in zijn fototoestel kan de Hr. van A. goed werken, maar de indrukken die hij in zich zelf heeft opgenomen zijn minder gelukt. Ik vermoed dat het korte verblijf geen voldoende belichtingstijd was.

Zou er nu echter niet meer bevoegde voorlichting gegeven kunnen worden?

We hebben in de laatste jaren de bevinding opgedaan, dat reizigers naar Curaçao, dikwijls hun eenige inlichting over het land hunner toekomst ontvangen van het personeel der Stoomvaart Mijen. Heel begrijpelijk wordt aan boord daarover veel gesproken. En meestal ten nadeele van Curaçao. Ook al weer bij gebrek aan belichtingstijd, want opmerkelijk is het, dat vreemdelingen die lang hier zijn, een heel andere kijk op de toestand hebben, dan zij die hier pas zijn aangewaaid en de eersten meer ten voordeele spreken dan de laatsten.

Wellicht zou het Algem. Ned. Verbond in deze veel goed kunnen doen, door het plaatsen van degelijke lectuur over dit gebiedsdeel in de salons der Mailbooten, wachtkamers in Nederland enz.

Zou ook het Gouvernement, wat het vorige jaar f. 3 000 uitgaf aan reclame voor Curaçao, in deze richting kunnen werken?

Litteratuur bestaat er. Misschien niet voldoende? Wel die kan gemaakt worden.

Begrootingsvaria.

Bij onze beschouwing over de Begrooting 1933 in ons blad van de vorige week, hebben we misschien te zeer gedacht aan de tekst „Vergetend wat achter ons ligt, reikhals ik naar wat voor me ligt."

En zoo zagen we over het hoofd, waarop deze week ons van bevriende zijde de aandacht gevestigd werd.

En dat is de groote overschrijding der uitgaven voor de politie in 1931.

Aan bezoldigingen en toeiagen van het politiepersoneel was voor 1931 toegestaan	f.	858 970
Terwijl er werkelijk uitgegeven is	f.	1 156 407
Een overschrijding dus van	f.	297 407
Aan huur, verbetering en verlichting van wachthuizen, aankoop en onderhoud van vervoermiddelen en wapens en andere uitgaven	f.	59 550
De uitgaven van deze post bedroegen echter	f.	996 805
Een overschrijding dus van	f.	37 255
Aan verplaatsingkosten waren toegestaan	f.	30 000
terwijl de werkelijke uitgaven bedroegen	f.	125 670
een overschrijding dus van	f.	95 670
De totale overschrijding op de geheele politie begrooting bedroeg dus niet minder dan het respectabel cijfer van	f.	430 362
En de totaaluitgave voor de politie bedroeg in het malaisejaar 1931 niet minder dan	f.	1 378 882

of wel een zesde onzer geheele begrooting.

Ondanks de verschillende toelichtingen die de redenen der genoemde overschrijding aangegeven o.a. dat er meer gehuwden waren uitgezonden, dan waarop de raming berekend was en ook bij de vermindering weer meer gehuwden moesten worden weggezonden; dan dat er afkoopsommen wegens vervroegde beeindiging van dienstverbanden moesten betaald worden enz. gelooven we, dat er in de Raad bij de behandeling der Begrooting nog wel eens een hartig woordje daarover gezegd zal worden, en zeer terecht.

EEN PLEIDOOI VOOR DE BIECHT.

De bekende vrijzinnige predikant en medewerker van het „Vaderland", J. J. M,(eyer) schreef in het Haagsche blad over... de Biecht. Ook deze schrijver is van oordeel, dat de belijdenis der schuld en het opluchting gevende uitspreken van moeilijkheden *niet openlijk dient te geschieden*, maar verborgen, onder vier oogen.

„De Roomsche Kerk heeft daartoe de oorbiecht, een harer zeven sacramenten.

„De biechtvader gaat hier te rade met de intentie, de gezindheid van den biechteling, welke insluit: berouw, den ernstigen wil om goed te maken wat misdreven werd, en de hoop door het openbaren van den eigen schuld vergeving te kunnen ontvangen.

„Het voornaamste moment in de biecht, waardoor zij sacramenteel wordt, is de toekenning aan den priester van de macht tot schuldvergeving, het „absolvo te", de „absolutie". Over de bezwaren van deze verplichte biecht spreken wij thans niet. „Ongetwijfeld bestaan ze", meent Ds. J. J. M., „maar wij mogen niet uit het oog verliezen, dat paedagogisch gesproken en met het oog op de genezing der ziel de biecht aanzienlijke voordeelen biedt".

„Het Protestantisme kent wel het elkander zijn zonden belijden", zegt Ds. J. J. M., „maar niet met kerkelijke superioriteit van den een boven den ander.

„Maar bedenkelijk is het niettemin dat de belijdenis der zonden in de laatste tien jaren een geheel eenzijdige richting ingeslagen heeft en zich verwijderd heeft van haar oorspronkelijk karakter.

„Sinds het baanbreken van de theorie van Freud is het openbaren van wat er in den mensch omgaat, het binnenste buiten keeren van zich zelf, en daarmee ook het uitspreken van zonde en schuld, overgegaan naar het terrein der psycho-analyse. Medici hebben de taak der zielzorgers overgenomen.

„De gezondheidsleer van het lichaam en de bijbehoorende psychische therapie moet de genezing brengen, ook daar waar de ziel stamelt: „Vader, ik heb gezondigd tegen den hemel en voor U.

„Gegeven de hoogst-eenzijdige wijze waarop soms de analyse van de ziel volgens de methode van Freud is toegepast, blijft er een besef van onbevredigd zijn achter. *De ziel komt niet tot haar recht*, en het heilzaam schuldgevoel wordt opgelost, en materialistisch verklaard uit grootendeels sexueele, dus natuurlijke en onweerstaanbare oorzaken".

Ds. M. constateert dan dat de behoefte om zich uit te spreken bestaat. „Het is beter", zegt hij dat een mensh zich uitspreekt dan dat hij zelf in innerlijke moeiten en zonden voortholt. Wie zal echter biecht hooren? De predikant? De practijk is dat men in stad en dorp meestal tot den predikant komt voor z'n materieele, en niet wegens geestelijke nooden."

„Toch zou het goed zijn als men weer den weg naar den predikant zou weten te vinden". Het godsdienstig leven zou er door kunnen groeien in diepte bij al degenen, die in hun ziele-worstelingen doeltreffende hulp erlangen".

En dan concludeert ook deze schrijver predikant:

„Bij het verder doordringen van het streven naar liturgie, ook bij de Vrijzinnigen, zal er ongetwijfeld ook aan de belijdenis der zonden een plaats moeten worden ingeruimd. Echter is de gemeenschappelijke schuldbelijdenis, met antwoord van de gemeente wel indrukwekkend, maar de kans bestaat dat gewoonte schade toebrengt innerlijk. Als herinnering en heenwijzing naar de noodzakelijkheid van *persoonlijke belijdenis* door samenspreking met den vertrouwde der gemeente (aan geheimhouding gebonden) zou zij haar plaats in den eeredienst kunnen rechtvaardigen."

Om meer liturgie en ook om de zoolang van Protestantsche zijde gesmade oorbiecht vraagt deze vrijzinnige predikant en voorganger.

De bioscoop in de koloniën.

In „De Blijde Wereld" vertelt een lezeres van een Javaan, die haar les gaf. Een keurige man vol met idealen en boven alles eerlijk. Maar op een goeden dag lichtte de Javaan haar op voor vijftig gulden.

En eerlijk schreef hij een brief: „Ik ben de grootste boef, die er op de wereld is. Ik heb me zelfs niet ontzien u beiden te bedriegen. Ik ben slecht, maar ik zweer bij den baard van den profeet, dat u 't geld terug krijgt, als ik mijn doel bereikt zal hebben. Ik wil rijk worde'u heel rijk. Nu vertrek ik van Java. Ik ben een boef. ."

De Indische lezeres schrijft dan in haar artikel:

„Ik geloof dat hij een slachtoffer is een slachtoffer van z'n eigen dwaze geluksvoorstelling, die hem zeker niet tot het ware geluk zal voeren. Hoe hij er bij komt om op deze manier het geluk na te jagen en daarom z'n mooie werk opgeeft.

„Heeft hij misschien een film gezien van een gelukszoeker? Want de bioscoop, die zelfs tot in het kleinste plaatsje van Java is doorgedrongen, en waar het *slechtste* wordtt vertoond dat het Westen op filmgebied wel heeft weten voort te brengen, is een gevaarlijk gif voor het volk."

Dit socialistisch blad ziet dus ook erdege in het gevaar van de prullerige film voor het Oosten. 't Is ook onbegrijpelijk, dat men ze, de slechtste nog wel, in de „koloniën" Oost en West zoomaar toelaat.

Losse Grepen uit Curaçao's Verleden.

DOOR P. A. EUWENS, O. P.

III.

De BERG „ALTENA".

(3

Ten slotte kan men nog de vraag stellen, waarom juist die naam „*Altena*" aan die kroeg gegeven is.

1o. — Het is zeker, dat ook nu nog en ook vroeger hier de familienaam „*Altena*" bestond. Daarop steunt sommiger bewering, dat die berg of liever die tapperij zijn naam zou ontleend hebben aan den voornaamsten bewoner daar ter plaatse of aan den eigenaar van die kroeg. Als bewijs moet dan dienen, dat hetzelfde ook gebeurd is met den naam van Pietermaai. Maar die vergelijking gaat niet op, omdat deze naamgever Pieter de Mey uitdrukkelijk in de oude stukken genoemd wordt, terwijl uit dien tijd geen enkele persoon met den familienaam „*Altena*" bekend is en die naam in de beide lijsten der belastbare personen' opgegeven bij Hamelberg, deel *Documenten* op bl. 117 en 153 niet voorkomt. Die lijsten dagteekenen uit de jaren 1713 en 1735.

2o. — Meer waarschijnlijker is het, dat die naam een geographischen oorsprong heeft.

a. — In Duitschland heeft men een stad *Altena*, gelegen in Westphalen.

b. — In Holland heeft men *het Land van Altena*, met Woudrichem als hoofdplaats, in het Noord-Westen van Noord-Brabant.

c. - Bovendien heeft men in Duitschland een stad *Altona*, eerst een vóórstad, nu geheel saamgegroeid met Hamburg. De oorsprong van deze stad Altona was een herberg, aldus genaamd, waarom zich later de huizen gegroepeerd hebben en deze plaats ontstaan is.

Maar welk verband bestaat er nu tusschen die opgenoemde plaatsen en Curaçao of liever die tapperij op Pietermaai, die dienzelfden naam droeg? Als proeve van verklaring geef ik het volgende in overweging. Het bezettingsleger, dat onder kapitein van Walbeeck in 1634 Curaçao veroverde en het garnizoen dat hier lag en geregeld werd aangevuld, bestond voor het grootste gedeelte uit Hollandsche en Duitsche huurtroepen. Nu is het zeer wel mogelijk en waarschijnlijk, dat er onder die soldaten personen waren, afkomstig van een dezer drie opgenoemde plaatsen, die misschien aan die tapperij den naam van hun geboorteplaats gegeven hebben. Nog grootere kans van waarschijnlijkheid krijgt deze uitleg, wanneer men deze in verband brengt met het volgende:

3o. Men weet, dat de West-Indische Compagnie gedurende 24 jaar (van 1630 tot 1654) vasten voet gehad heeft in Brazilië, en dat Graaf Johan Maurits van Nassau (bijgenaamd de „Braziliaan") daar groote beroemdheid verwierf als Gouverneur van dat Hollandsch bezit.

De steden Pernambuco, Recife, Parahyba, Olinda enz. bewaren tot nu toe de herinnering aan het vroeger verblijf der Hollanders.

In de geschiedenis van de Hollanders in Brazilië vond ik het volgende, dat verband houdt met ons verhaal. Een der forten der Portugeezen aldaar heette: „*Arrayal* (Legerplaats) *nobo do Bom Jesus*", dat den 20 April 1648 door de Hollanders veroverd, waaraan toen door hen de nieuwe naam van „*Fort Altena*" gegeven, en dat door hen als hoofdkwartier gebruikt werd met een bezetting van 70 soldaten en 20 Indianen. Den 19 Januari 1654 moest dit fort *Altena* na een heftigen tegenstand weer aan den vijand worden overgeleverd. (Zie S. P. l'Honoré Naber in de *Bijdragen en Mededeelingen van het Historisch Genootschap* te Utrecht, dl. 46, bl. 148, 278 en 298) Omtrent de reden, waarom men in Brazilië aan dat fort den naam van *Altena* gegeven heeft, kan men dezelfde gissing maken, als hierboven in No. 2, *a*, *b* en *c* is opgenoemd.

Het komt mij wel waarschijnlijk voor, dat ons *Altena* zijn naam ontleend heeft aan dat fort in Brazilië.

Er bestond in dien tijd tusschen Curaçao en dat deel van Brazilië, beiden onder beheer van de West-Indische Compagnie, veel meer relatie dan men wel zou vermoeden.

Curaçao leed in die eerste jaren na de verovering groot gebrek. Nu was het niet altijd mogelijk om van Holland uit zoo spoedig mogelijk in dien nood te voorzien. Vandaar dat de Bewindhebbers van de W. I. Compagnie hadden gedecreteerd, dat alle schepen op de Spanjaarden en Portugeezen in de West-Indië en Brazilië veroverd, als prijzen naar Curaçao moesten worden opgebracht.

Bovendien waren er onder het bezettingsleger, dat in 1634 Curaçao hielp veroveren, reeds soldaten, die tevoren in Brazilië gediend hadden. (Zie mijn artikel: „*De eerste food op Curaçao*" in de *West-Indische Gids*, jg. 1930—1931, p. 364) — Den 25n Februari 1635 kwamen hier twee schepen „*de Katte*" en de „*Phoenix*" van Parahyba (Brazilië), dat toen reeds 5 jaar in het bezit der Hollanders was. — In het begin van 1664 kwamen op Curaçao aan 130 Hollandsche soldaten, uit Brazilië weggevlucht, doch zij bleven hier maar ongeveer vier maanden en vertrokken daarna naar Nieuw-Amsterdam (New-York). De geschiedenis heeft natuurlijk niet van alle schepen melding gemaakt, die hier uit Brazilië aankwamen. En het is wel waarschijnlijk, dat, toen in 1654 dat deel van Brazilië voor de West-Indische Compagnie verloren ging, vele soldaten van het bezettingsleger, dat van daar terugkeerde, bij hun aankomst in Holland, dienst namen voor het garnizoen in Curaçao, en aldus de herinneringen aan den strijd tegen de Portugeezen in dat land hier deden voortleven. Dit weinige reeds maakt het vrijwel aannemelijk dat er eenig verband kan bestaan hebben, tusschen den naam van het fort „*Altena*" in Brazilië en die tapperij „*Altena*" op Curaçao. Een analoog geval, waarvoor ik geen verklaring kan vinden is het volgende; Bij de lezing van diezelfde geschiedenis der Hollanders in Brazilië tusschen de jaren 1630 en 1654 vond ik nog een ander fort vermeld met den zonderlingen naam van „*Kijk-in-de-Pot*" (Zie o.c. Naber, p. 148 en 297, noot 4.), terwijl diezelfde naam eveneens voorkomt als naam van een der vroegere forten rondom oud-Nijmegen.

Wat zou er tegen zijn, dat b.v. iemand, die vroeger in Brazilië gediend of tot de bezetting van dat fort, „*Altena*" behoord had de herinnering aan de dappere verdediging van dat fort, hier op Curaçao heeft willen levendig houden en dien naam aan dat terrein op Pietermaai heeft gegeven?

Een meer plausibele uitleg heb ik er niet voor kunnen vinden. Nadere mededeelingen hieromtrent van den kant der lezers zullen mij altijd welkom zijn. Ik beveel den lezers bijzonder de lezing aan van de oude (vooral de *oudst*) koopbrieven van hun huizen en plantages, vooral die omstreeks 1700, die dikwijls heel verrassende en waardevolle gegevens kunnen verschaffen omtrent de geschiedenis van ons eiland.

Blijde inkomst van Mgr. Verriet.

Zooals de meeste onzer lezers reeds zullen weten hoopt Mgr. Verriet met het M. S. Colombia op 25 April a. s. op Curacao aan te komen.

Over de ontvangst lezen we in La Cruz.

Zondagmorgen is de commissie van ontvangst samengesteld welke bestaat uit de volgende Heeren.

Dr. J. de J. Arends, President van het Theater Brion.

Juan Barnie, President van de afdeeling Otrobanda der C. R. K. V.

H. J. Th. Boomgaart, Ridder in de orde van Gregorius den Grooten.

H. J. v. d. Eeden, Voorzitter van het Apostolaat der Zee.

J. M. J. Ellis, Ridder in de orde van Gregorius den Grooten.

Dr. W. Ch. de la Try Ellis, Vice-President van den Kolonialen Raad.

Ed. Emperator President van Cooperatieve Vereeniging en Nijverheid.

A. E. Goilo president van de afd. Pietermaai der C. R. K. V.

R. S. de Lannoy, Ridder in de orde van Gregorius den Grooten, President van Niewindtstichting en van het R. K. Militair Tehuis.

J. H. Sprockel President van het Bestuur der Ambachtschool.

B. E. van der Veen Zeppenfeld, Ridder in de orde van Gregorius den Grooten.

Bij de inštallatie van deze Commissie zeide de Hoog. Eerw Pater Vicaris dat deze commissie zoo was samengesteld, dat alle Katholieke Corporaties er vertegenwoordigd waren.

Als President, Vice-president, Secretaris en Penningmeester werden respectievelijk benoemd de Heeren B. E. Van der Veen Zeppenfeldt, J. M. J. Ellis J. H. Sprockel en Jos M. P. Kroon.

Als ceremoniemeesrer werden benoemd de Heeren F. C. Mensing en Dr. S. G. C. van der Veen Zeppenfeldt.

Ook zeide de Hoog Eerw. Pater Vicarius nog, dat hij verlangde dat alle godsdienstige vereenigingen der stadsparochies zouden deelnemen aan deze ontvangst.

De inhuldiging van Mgr. op den blijden morgen van 25 April a.s. geschiedt namens het Vicariaat in het algemeen.

Later zal elke parochie, religieuze comnniteit, kerkelijke of sociale vereeniging, op een nader met den Bisschop overeen te komen dag in de gelegenheid worden gesteld Mgr. Verriet afzonderlijk, ieder op eigen terrein, te huldigen.

We vernemen nog nader dat de Commissie in beginsel reeds groote plannen heeft o.a. zullen alle kinderen der Katholieke scholen aan den intocht deelnemen en met bloemen en vlaggetjes lans den weg worden opgesteld.

De drie muziekcorpsen zullen ook worden uitgenoodigd aan de huldiging deel te nemen en eenige eerebogen zullen worden opgesteld.

Er was reeds een commissie samengesteld uit 15 Heeren die Mgr. Verriet van Puerto Cabello zouden afhalen. Deze commissie heeft zich thans in verbinding gesteld met de bovengenoemde en werkt daarmee samen.

In de vergadering die morgen zal gehouden worden hoopt men klaar te komen met de samensteling van het program.

We wenschen de commissie het beste succes en hopen op aller medewerking om de ontvangst zoo schitterend mogelijk te doen slagen.

BERICHTEN.

Atlas ook naar Bonaire.

Volgens mededeelingen van de K.N·S.M. zal het S S. Atlas op de heen- en terugreis van en naar de bovenwinden ook Bonaire aandoen.

Een zeer toe te juichen verbetering.

De passageprijzen zullen bedragen f. 5 voor dekpassagiers, f. 10 voor een hutpassagier, zonder inbegrip van voeding.

Algemeen Ned. Verbond.

De bioscoopavond der Antillengroep van bovenstaande Vereeniging is een succes geweest. Woensdagavond was het Theater Ideal goed bezet en de eerste Nederlandsche geluidsfilm waarmee de avond geopend werd, was een verassing, De Zuiderzeefilm gaf een goed idee van het groote werk wat het kleine Nederland aan het ondernemen is. Alleen hopen we dat het laatste gedeelte van het werk, waarvan thans de rolprent in Indië draait, hier spoedig op het doek komt.

Indië, wat we op de beide andere filmen zagen blijft voor een ieder steeds mooi en interessant

We willen nog de aandacht vestigen op de algemeene jaarvergadering dezer groep op Donderdag a. s. in de zaal van den Kolonialen Raad. Wegens periodieke aftreding is er dien avond ook bestuursverkiezing.

Hollandsche Bank voor West-Indië.

Deze week is hier aangekomen de Hr. Bood directeur van het bijkantoor van genoemde Bank in Caracas, om tijdens het verlof van den Heer Küp, hier de betrekking van Directeur waar te nemen.

In dank ontvangen.

Van de K. N. S. M. een tijdtafel van de booten over de maand Maart.

Rechterswisseling

Maandag is rechter Deutz met de Libertádor naar Aruba vertrokken, om daar het kantongerecht waar te nemen: Mr. Desertine kwam Disdag van Aruba en zal volgende week naar de de Bovenwinden vertrekken, ter vervanging van Rechter van der Biezen, die Donderdag van de Bovenwinden op Curaçao terugkeerde.

Roode Kruis.

De Curaçaosche afdeeling van genoemde organisatie heeft het volgende dagelijksch Bestuur gekozen.

Voorzitter de Hr. C. S. Gorsira J. B. E. zn.

Ondervoorzitter de Hr. H. M. Chumaceiro.

1e Secret. Luit. J. J. Fens.

2e Secret. Mej. A. E. Willemse.

Penningmeester de Hr. Alex Curiel.

We wenschen dit nieuwe bestuur het beste succes. Naar we vernamen zijn er reeds heel wat mooie plannen maar de taak van de pennigmeester is vooreerst nog van dien aard, dat men met de uitvoering nog wat geduld zal moeten hebben.

Toeristenschepen.

Deze week kunnen we verwachten de volgende Toeristenschepen.

14 Maart Vulcania
18 „ Kungsholm.
19 „ Reliance.

Drenkeling.

Zaterdagmiddag ging een arbeider van St. Martin, met eenige gezellen baden in het Schottegat in de buurt van de steiger waar juist de Statendam gemeerd lag. Nauwelijks was de man te water of men zag hem wegzinken Van de Statendam sprong men de man nog na om hem te redden en na slechts enkele minuten bracht men hem boven. Dr. Boogaard moest echter de dood constateeren.

Gereformeerd Predikant.

Men zal zich nog herinneren, dat indertijd Ds. Gipsen hier eenigen tijd heeft vertoefd tot onderzoek van de mogelijkheid tot oprichting eener Christelijke gereformeerde gemeente. Naar we vernemen zal nu spoedig zulk een predikant naar Curaçao worden uitgezonden.

Uitvoering Padvinders.

Op Woensdag 23 Maart zullen de Padvinders eenige oefeningen en demonstraties geven op het Damplein, bij gelegenheid van het driejarig bestaan.

Waarschijnlijk zal Z.E. de Gouverneur de demonstratie door zijn hooge tegenwoordigheid vereeren.

De Pasteurisatieinrichting.

Na besprekingen met het bestuur en de leden van de bond van veehouders heeft de heer Hoek het aangedurfd een pasteuriseerinrichting uit Holland te laten komen, teneinde een begin te maken met het pasteuriseeren van de versche koemelk afkomstig van het vee van de plantages op Curaçao. Na aankomst van de benoodigde machines heeft de heer H. spoed gemaakt met het opstellen ervan, zoodat Vrijdag jl. proef gedraaid kon worden. Volgende week Maandag wordt de eerste melk door enkele plantagehouders naar de nieuwe inrichting verzonden, zoodat den volgende dag de eerste gepasteuriseerde melk aan afnemers kan worden afgeleverd.

Voorloopig wordt des avonds 200 liter gepasteuriseerd. De inrichting is van het nieuwste type en zoo eenvoudig mogelijk; de aangevoerde melk wordt na onderzoek op vetgehalte door een dubbele zeef in een reservoir gestort en vandaar door middel van een pomp in een ander reservoir gepompt, dat door stoom gedurende een bepaalde tijd (20 a 30 minuten) op een temperatuur van 65° wordt gebracht en waarin de melk door een paar scheppen vooridurend in beweging wordt gehouden. Na dien tijd wordt dit reservoir weer afgekoeld tot ongeveer 10° en zoodra de melk deze laatste temperatuur heeft aangenomen wordt ze door een bijzonder geconstrueerde aftapkraan in de papieren flesschen getapt waarin de aflevering zal geschieden, deze flesschen worden door een kleine machine hermeties gesloten. De aflevering in deze papieren flesschen heeft het voordeel dat ze door den gebruiker niet behoeven te worden bewaard en teruggegeven. Hierover vermeldt de Lancet, het Engelsch medische tijdschrift het volgende: Zij juicht in een hoofdartikel de proef toe die op het oogenblik in Londen genomen wordt om de melk te distribueeren verpakt in afgesloten papieren flesschen vermoedelijk van de zelfde soort als de bekende bekertjes van papier.

In London komt de melk anders over groote afstanden uit de provincie en wordt daar dan gebotteld na gepasteuriseerd te zijn. Verontreiniging van de flesschen na lediging is schering en inslag en goede reiniging is in theorie makkelijker dan in de praktijk. Veel beter is daarom de onverwijlde pasteurisatie na het melken en dan verpakking in deze papieren flacons. Dan komt de melk toch eerst 24 uur na het melken in het bezit van de afnemers. Maar het langdurige vervoer van de op deze wijze verpakte gepasteuriseerde melk is uit den aard niet zoo bedenkelijk als de langdurige reis van de versche melk. Dit verklaart de bijzondere belangstelling die er in medische en hygienische kringen in Engeland voor deze verpakking van de melk bestaat.

Vooral voor schoolkinderen is dit een ideale verpakking, speciaal in Engeland waar nog veel gecondenseerde en gedroogde melk wordt gebruikt wat voor kinderen allesbehalve een ideaal voedingsmiddel is in ver gelijking met versche melk, zoodat van deze nieuwe verpakking veel nut wordt verwacht."

Voor het rondbrengen heeft de heer Hoek een auto en drie bakfietsen ter beschikking, zoodat de aflevering aan huis kan geschieden, indien nu de melk direct in de ijskast wordt bewaard, kan ze makkelijk 4 à 5 dagen goed blijven.

Van de plantages wordt de melk aangevoerd in vertinde kannen, die den vorigen dag door stoom gesteriliseerd zijn geworden, en die door middel van een hangslot gesloten kunnen worden, én op de plantage én in de inrichting van den heer Hoek berust een sleutel. Nadat de melk erin is gedaan na melken worden de kannen gesloten en bestaat de zekerheid dat er onderweg niet mede geknoeid kan worden door toevoeg ing van geitenmelk of water.

De gepasteuriseerde melk, die door de firma Hoek wordt afgeleverd zal regelmatig in het laboratorium van den gouvernementsveearts onderzocht worden op vuil-en vetgehalte, aantal en zooveel mogelijk aard der aanwezige bacterien.

Behalve de voordeelen die de gebruiker geniet n.m. het verkrijgen van een veel beter voedingsmiddel voor vrijwel den zelfden prijs, deze wordt n.m. f 0.50 per Liter thuis gebracht, terwijl de volle blikken melk f 0.46 a f 0.48 bedraagt zijn de voordeelen voor de plantagehouders zeer belangrijk. Deze toch behoeven zich niet meer te bemoeien met de detailverkoop, zoodat de bedrijfsonkosten minder kunnen worden, minder personeel noodig is, terwijl er avondmelk gewonnen kan worden, waardoor de producten bij de zelfde kosten voor voer grooter wordt.

Het is zeer te hoopen dat de plantagehouders hun belang inzien en na verloop van eenigen tijd alle melk pasteuriseerd zal worden. Een eerste vereischte echter is dat de heer Hoek zal kunnen rekenen op de hoeveelheid die hem is toegezegd, anders zou hij zijn nieuwe klanten moeten teleurstellen, hetgeen het vertrouwen in deze goed opgezette onderneming weer zou doen verloren gaan. De heele inrichting is ondergebracht in een helder wit gehouden vertrek, zoo veel mogelijk stofvrij gehouden en afgesloten van het overige deel van het koelhuis; belangstellenden zullen zeker welkom zijn om een en ander te bezichtingen.

Gouvernementsveearts.

Politieberichten.

Aangekomen en vertrokken passagiers gedurende Februari 1932.

Aangekomen	2161
Vertrokken	2179
Transito	4378
Uitgezet	21
Verwijderd	23

Opgave gevonden voorwerpen in den afgeloopen maand.

1 Zak bruine Suiker, 1 Gummistok, 1 Kennisgeving Bevolkingsregister 1 Heerenhoed, 1 Tennisracket.

Deze voorwerpen zijn terug te bevragen op het Hoofdbureau van Politie (Fort Amsterdam) op werkdagen (uitgezonderd Zaterdags) tusschen 8 uur v.m. en 12 uur middag en tusschen 1.30 en 4.30 uur n. m.

Ingetrokken rijbewijs.

C. O. V. Busby voor 6 maanden.

Officieele Berichten.

De Heer Johannes Theodoor Croes is benoemd tot tijdelijk boschwachter voor het Stads-, eerste en tweede district op Aruba.

De Heer Alfred Leonald Conner is tijdelijk benoemd tot roolmeester op St. Martin N. G.

Faillissement voorkomen.

Het gevaar voor het dreigende faillissement van de grootste Fransche Scheepvaart Maatschappij, de „Compagnie Générale Transatlantique" is afgewend, doordat de Fransche Kamer, het reeds door den Senaat aangenomen wetsontwerp, tot verstrekken van een subsidie van 110.000.000 franken, om het verlies van de laatste zes maanden goed te maken, heeft goedgekeurd.

EXCURSIEREIS NAAR BONAIRE.

Zaterdag 26 Maart gaan met de „Niagara" naar Bonaire de twee voetbalclubs D. D. V. O. en HERCULES. 29 Maart keeren ze weer terug.

De passageprijs bedraagt tien gulden. Kaarten zijn verkrijgbaar bij de Heeren ARTURO E. LEITO Kortijnweg 65 en HECTOR WEVER Batipanjabaai.

Radiouitzending der Colombie.

De uitzending van dit stoomschip der Comp. Gen. Transatl. hebben we deze week met genoegen gehoord. Evenals de uitzendingen van haar naamgenoot de Colombia der K. N. S. M. mogen deze uitzendingen er zijn. Van de uitzendingen der klassieke muziek hebben we genoten

Mannendag.

Zondag a.s. houden de Kerken van St. Anna en de H. Familie hun mannendagen.

In de Kathedraal zijn de H.H. Missen om half vier voor de vrouwen en om kwart over vijf voor de mannen, de andere H.H. Missen om 7 uur en half acht.

In de kerk van de H. Familie is de eerste H. Mis om 4 uur voor de vrouwen.

Om 5 uur voor de mannen; de andere H.H. Missen om 7 en 9 uur.

In deze kerk is het om 7 uur 's avonds ook nog mannenlof.

De Liga's in beide kerken Maandagavond waren uitstekend bezet, zoodat de Zondagen veel beloven.

Havenbeweging.

Februari 1932.

ZEILSCHEPEN

	Aantal	Bruto (Inhoud in M³.)	Netto (Inhoud in M³.)
Februari	86	7.537	6.628
Vorige maand	86	9.142	8.237
Totaal	172	16.679	14.865

STOOMSCHEPEN

	Aantal	Netto (Inhoud in M³.)	Bruto (Inhoud in M³.)
	378	4.704.764	2.597.248
Vorige maand	380	4.266.754	2.361.505
Totaal	758	8.971.518	4.958.753

Zeilvaart gedurende de maand Februari 1932.

Aangekomen van:		*Vertrokken naar:*	
Aruba	19	Aruba	16
Bonaire	36	Bonaire	31
Guanta	2	Guanta	1
La Guaira	1	Jamaica	2
La Vela de Coro	9	La Guaira	5
Pto. Cabello	11	La Vela de Coro	15
Rio Hacha	1	Las Piedras	1
Tucacas	6	Pto. Cabello	11
Zee	1	Rio Hacha	3
		Sto. Domingo	1
		Zee	1
Totaal	86	Totaal	89

De gereformeerde kerk op St. Eustatius.

We lezen in K. W.

Aan het „Algemeen Handelsblad" van 24 Jan. 1932 ontleenen wij het volgende:

„Naar het „Weekblad de Ned. Herv. Kerk" meldt, kwam 8 Januari de veldprediker ds. J. van der Giesen in het gebouw der synode te Den Haag en overhandigde den secretaris twee bekers en drie schalen, die in de oude dagen bij de viering van het H. Avondmaal gebruikt waren door de Geref. Kerk van St. Eustatius. Deze Herv. gem. was echter te niet gegaan en ds. Van Giesen, die tijdens zijn verblijf in Curaçao dat eiland bezocht, had een onderzoek ingesteld naar mogelijke overblijfselen van Herv. kerkelijk leven. Het eenige, dat hij had kunnen vinden was het avondmaalstel, dat bewaard werd ten huize van den zendeling van de Wesleyan Methodist Missionary Society. Deze had het gaarne afgestaan, opdat het opgeborgen zou worden in het archief van de moederkerk in Nederland.

De oorsprong van de Nederlandsche kerk op St. Eustatius, één van de Bovenwindsche eilanden in de Caraïbische Zee ligt in het duister, maar moet in de zeventiende eeuw geweest zijn. Het gebouw is sinds lang verdwenen, en Methodistenpredikers verzorgen tegenwoordig de protestanten, die er op het nu Engelsche eiland zijn."

Tot zoover het bericht. Wij dachten, dat prof. Knappert in „De West-Indische Gids" die geschiedenis van de Nederlandsche kerk op St. Eustatius nog al aardig uit de windselen had gedaan.

Het eiland is nu heelemaal niet Engelsch, het is nog steeds Nederlandsch. Alleen, de menschen spreken er helaas Engelsch.

De luchvaartbelangen in de West.

In het overzicht over het jaar 1931 heeft het Kol. Weekblad over bovengenoemd onderwerp.

De luchtvaartbelangen van Suriname en Curaçao hadden in het afgeloopen jaar zeer in het bijzonder de aandacht. Zeer belangrijk waren in dit verband de voordrachten van de heeren Dellaert en de Vries over hun luchtvaartkundige studie naar Curaçao en Suriname. Hoe snel het luchtvaartverkeer in Midden- en Zuid-Amerika zich ontwikkelt, blijkt wel hieruit, dat sedert het nieuwe luchtvaartkaartje in het *Handelsadresboek voor Ned. West-Indië* 1931 verscheen, al weer een nieuwe lijn, de grootste overzeelijn ter wereld, recht door de Caraïbische zee van Miami over Cuba naar de landengte van Panama geopend is.

Er zijn daar in de West in de slappe jaren weer nationale kansen verspeeld. Wanneer Nederland er tijdig bij geweest was, zouden wij volgens een der heeren een goede kans gemaakt hebben het luchtvaartverkeer in Venezuela in handen te krijgen. Maar of dat nu uit handelsoogpunt zulk een groot voordeel zou zijn......?

Wat Curaçao zelf betreft — het vliegveld Hato werd zeer geprezen om zijn aanleg en doelmatigheid. Het is niet gelukt een terrein te vinden, tegelijk voor water-en landvliegtuigen geschikt; voor de laatste werden een paar eilandjes in het Schottegat aangewezen.

Een eigen luchtverkeer zou nóg aanbeveling verdienen, vooral om ons prestige in deze streken te verstevigen. Maar loonend, in den zin van geldelijke winst opleverend, zou de dienst, althans den eersten tijd, wel niet zijn. In aanmerking zouden komen drie lijnen van Curaçao uit, en wel een over Aruba naar Maracaibo, een naar La Guayra en een naar Paramaribo. Het eerste-klas-reizigersverkeer in die richtingen, dat de thermometer voor het luchtvaartverkeer schijnt te zijn, is, zooals bekend, echter zeer klein, van Curaçao naar Paramaribo zoo miniem zelfs, dat een redelijke kans op succes niet bestaat.

Schepenlijst van 13—19 Maart.

	aank.	van	vertrek.	naar
Tachira	13	New-York	13	Maracaibo
Carabobo	13	Maracaibo	13	New-York
Trujillo	—	Curaçao	13	la Guaira
El Libertador	13	Maracaibo-Aruba	—	Curaçao
Alemania	—	Curaçao	13	Maracaibo
Vestvangen	14	Paramaribo	14	New-Orleans
Coste Rica	14	Amsterdam	14	P. Limon
Vulcania	14	New-York	14	Cristobal
El Libertador	—	Curaçao	14	Aruba-Maracaibo
Trujillo	15	La Guaira	15	Aruba-Maracaibo
Atlas	—	Curaçao	15	S Thomas, S Martin, Saba, S. Eustatius & S. Kitts
Juan Sebastian Elcano	15	Barcelona	16	Cristobal
Albert Voegler	15	P. Limon	20	Hamburg
Medea	16	New-York	16	Aruba-Maracaibo
Midas	16	S. Domingo	17-20	S. Guan - S. Pedro de Macoris - Port au Prince
Frida Horn	16	Hamburg	16-18	Jacmel - Kingston Port au Prince
Venezuela	16	P. Limon	17	Amsterdam
Presidente Gomez	17	Cartagena	17	Hamburg
El Libertador	17	Maracaibo-Aruba	17	Maracaibo
Midas	—	Curaçao	17-30	S. Juan, S Pedro de Macoris & S. Domingo
Kungsholm	18	New-York	18	Cristobal
Luna	18	Maracaibo	18	New-York
Reliance	19	New-York	19	Cristobal

Onder vliegeniers.

Oceaanvluchten worden en werden gewoonlijk vooral gemaakt om glorie en.... geld. Van de glorie komt het publiek in het algemeen het een en ander te weten. Daarvoor zorgen de nieuwsagentschappen of groote krantenondernemingen, die meestal bij Oceaanvluchten en dergelijke ondernemingen financieel zijn betrokken. Maar wat het geld aangaat, hierover wordt zooveel mogelijk het stilzwijgen bewaard. De vliegeniers geven niet graag toe, dat het hun behalve om de eer ook een beetje om de duiten te doen was. Lindbergh b.v. wist, dat hem vijf en twintig duizend dollar wachtten, indien hij veilig over den oceaan kwam en voor zoover bekend heeft hij ze uitbetaald gekregen, ze in geen geval hooghartig geweigerd. Zijn vlucht is overigens een goudmijntje voor hem geweest.

Dit geld intusschen is oorzaak, dat er zich na een behaald succes nog heel wat achter de schermen afspeelt, in het bijzonder, indien er twee of meer vliegeniers bij betrokken zijn. En zoo vallen van vrijwel elk pilotenpaar, dat het en andere stoute stukje uithaalde, diverse schandaaltjes te vertellen. Mannen, die broederlijk den dood trotseerden en trouwe vrienden waren, zoolang ze zich in de lucht bevonden, blijken op den beganen grond vaak gauw vijandig en wel door het geld.

Het laatste schandaaltje in de wereld der vliegeniers is dat tusschen Herndon en Pangborn, de Amerikaansche piloten, die zich in Japan, door het maken van foto's zooveel moeilijkheden op den hals haalden.

Herndon en Pangborn kwamen voor hun vlucht overeen, dat ze eerlijk alles zouden deelen, maar enkele dagen voor het vertrek veranderde Herndon, de leider, de overeenkomst en de verhouding bij het deelen in vijf en zeventig pCt voor hem en de rest voor Pangborn. De laatste ging hiermede na eenig aarzelen accoord, naar hij thans zegt en zulks, omdat een eventueel terugtrekken door zijn vrienden, die natuurlijk niets van de geldkwestie mochten weten, als lafheid zou worden uitgelegd. Pangborn wilde niet, dat hem van hem kunnen vertellen, dat hij bang was geweest en zich daarom op het laatste oogenblik met het een of andere voorwendsel had teruggetrokken.

Toen de vlucht gelukte, was 't in de eerste dagen alles koek en ei. De twee piloten werden in allerlei ontroerende handschudderijen gekiekt en in de interviews, die ze aan de pers verleenden hemelden ze elkander om beurten hemelhoog op. Thans echter beklaagt Pangborn zich over Herndon, die hem het hem rechtmatig toekomend deel in den buit onthoudt en hem zelfs verbiedt, over den tocht lezingen te houden.

Andere schandaaltjes tusschen vliegeniers zijn o.a. twist tusschen de oceaanvliegers Livine en Chamberlin die tusschen Dieudonné Coste en Maurice Bellonte, Fransche oceaan-vliegers en verre-afstandracers (Coste had ook oneenigheid met den gestorven Joseph Lebrix, zijn voormaligen compagnon-in-de-lucht); die tusschen de Hongaarsche piloten Magyer en Endres (Magyer daagde Endres zelfs tot een duel uit): die tusschen Willey Post en Harold Gatty, de vliegeniers, die den geruchtmakenden en door de Amerikanen geweldig opgehemelden tocht rond de wereld maakten, welke tocht in werkelijkheid slechts een tocht over den kap van den aardbol was (beide piloten liggen tevens met hun geldschieter overhoop, omdat die hen na het succes zou geexploiteerd hebben); die tusschen Kingsford-Smith en zijn bemanning van de „Southern Cross", over verdeeling van de opbrengst van de vlucht Oakland — Austalië, en tenslotte, voor zoover bekend, de oneenigheid tusschen Rody en kapitein Johanssen, die met hun vliegmachine in den Atlantischen Oceaan vielen en het naderhand oneens werden over het verdeelen van de duizend dollar, die ze met de verkoop van hun reisverhaal en dien van foto's hadden binnengekregen...

Maasbode.

De kleine Burgerman.

Een lezer stuurde ons het onderstaande uitknipsel uit „De Bron" het orgaan voor het personeel der verbonden Petroleum Maatschappijen.

De inzender stuurde het ons „in verband met de ook hier ter plaatse heerschende belastingtoestanden."

Een Amerikaansche bank ontving de volgende brief van een harer cliënten:

I wish to inform you that the precondition of my bank account makes it imposibel for me to send you a cheque in response to your request.

My present financial condition is due to the effects of Federal laws, Corporation-laws, State laws, Country laws, By-laws, Brother-in-laws, Mother-in-laws and outlaws, that have been foisted upon an unsuspecting public. Through these various laws, I have been held down, held up, walked on, sat on, flattened and squeezed until I do not know where I am what I am or why I am.

These laws compel me to pay a merchants' tax, capital stock tax, excess tax, income tax, real estate tax property tax, auto tax, gas tax, water tax. light tax, cigar tax, street tax, school tax, syntax and carpet tax.

In addition to these taxes I am requested and required to contribute to every society and organization that the inventive mind of man can organize. To the Society of St. John, the Women's Relief, Navy League, the Children's Home, also every hospital and every charitable institution in town. The Red Cross, the Black Cross, the White Cross, the Double Cross and the Purple Cross.

The government has so governed my business that I do not know who owns it. I am suspected, expected, disrepected, examined, re-examined, informed, required and commended compelled until all I know is that I am supposed tot provide an inexhaustible supply of money for every known need, desire or hope of the human race, and because I refuse to donate to all and go out and beg, borrow or steal money to give away, I am cussed, discussed, boycotted, talked to, talked about, lied to, lied about, held up and robbed until I am nearly ruined, so that the only reason I am clinging to life is to see what is coming next.

Aangekomen en vertrokk Passagiers.

Vertrokken.

naar Aruba

SS. „El Libertador" 7-3-32

Mr. Meyer, Dir. Gasfabriek, mrs. Anna Roding, mr. B. J. Deutz, Rechter. mrs. Deutz en kind, mrs. Irma de Veer, Mr. R. J. Beaujon ingenieur,

SS. „Trujillo" 8-3-32

mr. Eduardo F. de la Guardia, miss. Maria Maltide Antoine, mr. G. T. Nixon mr. W. F. Craane, mr. W. Freck, mr. Kuis W. Palacios mr. Theodor Palm, mr. A. de Boer, mr. Jose E. Rosman, Mr. Ann E. Doncher, mr. J. M. Debrot, mr. Chain Fuhrmann, mr. Wolf Spitzer

Aangekomen.

van Aruba

S.S. „El Libertador" 9-3-32

mr. Theodor Wittenberg, mr. Zoila Pasch & kind, mrs. Marie Inez George, mr. Israel E. Arrindell, mr. William A. Rombley mr. Mildred Milton, mrs. Marie Arrindell, mr. Derqui Geronimo, mr. Julien George, mrs. Martha Lawrence, mr. Pedro Larraza, miss Julie Arriadell, mr. A. Desertine, mrs. W. Desertine en 3 kinderen, miss. beatrice Lake, mrs. Beatrice Batiste en kind, mrs. Johanna Oduber, mrs. Anna Oduber, mr. L. A. Clausen, mr. L. Posner, mr. Warren Waterman.

DE SPORT.

Een officieel orgaan van de C. V. B.

We ontvingen het eerste exemplaar van genoemd orgaan, welks verschijnen we ten zeerste toejulchen.

Uit de voorrede strepen wij enkele regels aan, waaruit doel en opzet van het blad blijken moge:

Het doel van dit blad is, te bewerkstelligen, dat het voetbalspel gespeeld worde, zooals het moet, dat door een ieder geapprecieerd worde als een fair spel, niet alleen door hen die het beoefenen, doch door eenieder die ermee in aanraking komt.

Het ligt in de bedoeling, dit blad wekelijksch te laten verschijnen, doch het spreekt van zelf dat de uitgaven van dit blad met voor den Bond zeer hooge kosten gepaard gaan.

De kasmiddelen van den Bond laten amper toe, dat het tweemaal in de maand verschijnt, doch wij willen doorzetten en de vereenigingen, alhoewel het ons door deze bepaling finantieel zeer moeilijk valt, het beste geven wat er te geven is.

Door het winnen van abonne's zullen we trachten het blad elke week te laten verschijnen.

Wil het blad elke week verschijnen, dan moet er de noodige stof zijn, en wij doen hierbij een beroep op U allen, werkt er toe mede, dit blad in stand te houden.

Zend voor elken Zondag Uwe bijdrage aan de Redactie.

Wedstrijd-verslagen, bijdragen in het belang van het Voetbalspel — men verlieze dit niet uit het oog zullen zeer welkom zijn.

Verders geeft het eerste nummer o.a. het Bestuur der C. V. B. — de aangesloten vereeniging met hun elftallen, zakelijke mededeelingen van de bond enz.

Aan het slot vonden we nog de mededeeling.

Het volgend nummer zal waarschijnlijk reeds a.s. Woensdag gedrukt verschijnen bij voldoende opgave van abonne's.

Prijs per maand fl. 1.25

Geeft U als Abonne op bij de Redactie, Negropont 71.

Wedstrijd-uitslagen
Zondag 6 Maart 1931.

Eerste Klasse.

Jong-Holland - R.C.C. : Uitgesteld
Trappers - Transvaal : 2—0

Tweede Klasse.

V.K.C. - Republiek (1931) : 0—2
De Ruiter - D.N.S. : 0—0

Reserve Eerste Klasse.

Asiento 2 - Trekvogels 2 : 2—0

Wedstrijd-Progamma
Zondag 13 Maart 1931.

MUNDO-NOBO.

1ste Klasse.

Transvaal I - Trekvogels I
Scheidsrechter Hr. Winters.
Aanvang 4.15 precies.

2de Klasse.

Beslissingswedstrijd Kampioenschap 2de Klasse.

Republiek - Bismarck.
Scheidsrechter Hr. Brand.
Aanvang 3.00 precies.

TERREIN ASIENTO.

1ste Klasse.

Asiento I - Trappers I
Scheidsrechter Hr. Stomp.
Aanvang 4.15 precies.

2de Klasse.

S.D.O. - Union
Scheidsrechter Hr. De Jongh.
Aanvang 3.00 precies.

TERREIN R.C.C.

Res. 1ste Klasse.

R.C.C. 2 - Volharding 2.
Scheidsrechter Hr. Eugenio.
Aanvang 4.15 precies.

2de Klasse.

Hercules - Van Nes.
Scheidsrechter Hr. Schouwee.
Aanvang 3.00 precies.

Naar Caracas.

Deze week ontving de Heer J. A· Hernandez, een telegram uit Caracas, met verzoek de beroemde Center-half speler van de R. K. V. V. Jong-Holland ALEX SENTIAGO te laten overkomen, ten einde aldaar het Venezolaansche elftal „Atletico" te versterken in een wedstrijd tegen een Italiaansch elftal.

Deze speler die door zijn spel en karacter, de sympathie van allen heeft verworven en bekend staat als „real sportman" is met de „Maracaibo" Donderdag naar Caracas vertrokken en zal Dinsdag met de „Trujillo" terug komen.

Wij wenschen hem veel succes en dat hij zijn naam en die van Curaçao hoog zal houden.

Buitenlandsch overzicht.

De toestand in het **OOSTEN** is betrekkelijk nog onveranderd. In Mansjoerije is een regeering gevormd onder de ex-keizer van China PUYI. Doch we vermoeden, dat deze sterk onder Japansche invloed staan zal. De Russen hebben al tegenover deze Japonsche invloed een groote troepenmacht geconcentreerd aan hun Oostgrens. In de anderhalve maand dat de Japanners nu staan voor Shanghai, zijn ze nog niet veel verder, dan de Woosungforten. De laatste telegrammen spraken over wapenstilstand maar de besprekingen zijn weer afgebroken. Grootere troepenmachten zijn door Japan naar China gestuurd, zoodat men daar de regeering maar weer verlegd heeft van Nanking naar Honangfu. Ook schijnt thans de eenheid onder de verschillende Chineesche Generaals niet meer zoo groot te zijn.

Een der merkwaardigste gebeurtenissen van de **vredesconferentie** te Geneve is het plotseling sterven geweest van A. BRIAND.

Briand was een der groote voorstanders van den Europeeschen vrede. In den grond der zaak was hij het niet eens met het vredesverdrag van Versailles. Hij sloot ook in 1926 het verdrag van Locarno.

Clemenceau en Poincaré waren zijn groote tegenstanders.

Briand was in 1862 in Nantes geboren. In 1902 kwam hij als socialist in de Kamer maar werd later lid van de sociaal republikeinsche fractie.

Sinds 1906 was hij telkens Minister en 11 maal minister-president. In het vorige jaar was hij candidaat der linksche partijen voor het presidentschap, maar moest het tegen Doumer afleggen, bleef echter als Minister van buitenlandsche zaken in het kabinet Laval.

Briand voerde nog de wet door van de scheiding van Kerk en Staat, en schreef hierover ook enkele werken.

In **PERU** heeft men een aanslag gepleegd op den president Sanchez Cerro. Alleen een verwonding van de president en eenige personen in zijn omgeving was het gevolg.

In de **Vereenigde Staten** houdt men zich nog steeds bezig met het geval Lindbergh. Het kind schijnt het goed te maken maar waar het is weet men nog niet. Om zijn kind terug te krijgen heeft Lindbergh zich in verbinding gesteld met een bandietenbende. Zeer tegen den zin der politie. We zullen zien of ook voor dit geval opgaat, dat men met dieven, dieven vangt.

Intusschen zijn bij de Fordfabrieken nog al ernstige onregelmatigheden voorgekomen van werkeloozen en communisten.

Voor landen met oliebedrijven kan het van belang zijn, dat de regeering een invoerrecht gezet van 1 cent op iedere gallon petroleum.

In **Duitschland** heeft men morgen de verkiezingen voor een nieuwe president.

De vier candidaten zijn Hindenburg, Hitler van de Nazis, Thallmann van de communisten, Duesterberg van de Stahlhelm, en de ex. kroonprins.

De mogelijkheid bestaat dat de ex-kroonprins der Hohenzollerns als tegencandidaat tegenover Hindenburg gesteld zal worden bij de tweede verkiezing. Het is praktisch zeker dat geen van de vijf candidaten de meerderheid zal hebben over alle andere, hetwelk de eisch is voor de eerste verkiezing. Bij de tweede verkiezing zal de candidaat die het grootste aantal stemmen op zijn naam vereenigt, president zijn gekozen.

In **Spanje** heeft men nog weer eens een anarchistisch complot ontdekt. Verschillende congresleden en militairen waren er zelfs bij betrokken. Tal van personen zijn gearresteerd.

ALGEMEEN NEDERLANDSCH VERBOND.
GROEP NEDERLANDSCHE ANTILLEN.

Bioscoopvoorstelling voor KINDEREN op Vrijdag 18 Maart a.s. des namiddags om 4.30 uur in het „Theater Ideal".

Programma wordt nader bekend gemaakt.

HET BESTUUR.

Lijdt U aan hoofdpijn?

Het is toch zoo gemakkelijk, aanstonds er van bevrijd te worden en voor 't vervolg nieuwe aanvallen te voorkomen. Maar gebruik dan geen bromiden, noch bedwelmende middelen. Ze helpen wel aanstonds, maar ze doen 't hart aan en zijn zeer gevaarlijk Ze werken neerdrukkenden genezen slechts voor 't oogenblik, want de oorzaak van de hoofdpijn blijft bestaan.

Ziehier het gezonde en onschadelijke geneesmiddel.

Neem de oorzaak weg: verzacht uw zure en wrange maag, bevrijd de ingewanden van de bedorven en giftige voedingsstoffen, prikkel zachtjes de lever, zorg dat de gal weer begint te vloeien eu de darmen bevrijd worzijn van de onntte stoffen die de oorzaak zijn van uw hoofdpijn.

Vraag uw aphotheker een rood pakje Carter's Klene Leverpillen

Algemeen Nederlandsch Verbond.

(Groep Nederlandsche Antillen.)

Algemeene Vergadering op Donderdag 17 Maart a.s. des avonds om 8 uur in de zaal van den Kolonialen Raad.

Te behandelen onderwerpen:

1. *Opening.*
2. *Jaarverslag Secretaris.*
3. *Rekening en verantwoording van den Penningmeester.*
4. *Benoeming commissie voor het nazien.*
5. *Mededeelingen van het Bestuur.*
6. *Bestuursverkiezing wegens periodieke aftreding.*
7. *Rondvraag.*
8. *Sluiting.*

3—3 *HET BESTUUR.*

Geen betere WHISKY te verkrijgen

MORRIS E. CURIEL & SONS.

Agenten. 6—3

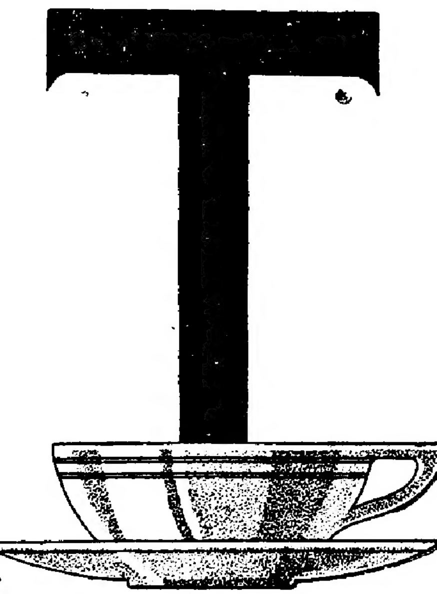
BREEDESTRAAT—PUNDA.

Remedio de uso mundial, seguro y eficaz contra catarros y resfriados. Desde los primeros síntomas aplíquese en las fosas nasales y garganta. Refresca, suaviza y calma enseguida. Las personas previsoras lo tienen siempre a la mano.

Steunt het Apostolaat der Zeë.

Curaçao-Bonaire vice-versa

S.S. „ATLAS".

Tot nader order zal de passageprijs
1ste. klasse (zonder hut en zonder voeding)
Fl. 10.--. en dekpassage (zonder voeding)
Fl. 5.--. per volwassen bedragen.
Voor kinderen worden speciale prijzen genoteerd.

Curaçao, 8 Maart 1932.

N.V. KONINKLIJKE NEDERLANDSCHE STOOMBOOT MAATSCHAPPIJ HOOFDAGENTSCHAP.

Madame Frieda

maakt hierbij bekend aan hare geachte cliëntele dat zij haar zaak heeft overgebracht naar

Pietermaaiweg No. 70.

Ze heeft een speciaal salon voor Aangezicht-verzorging.

Verder biedt zij hare diensten aan voor het aanbrengen van Vingergolf, Gezichts-massage, Manicure, Haarknippen, Verven, enz., enz.

Madame Frieda.

Pietermaaiweg No. 70.

1—2 Vertrouwd adres.

Nieuwe detailprijzen „NUTRICIA" melk:

kist 48/1 bl. **Fl. 20.--**
kist 48/2 bl. **„ 12.--**

Voor wederverkoopers speciale prijzen.

Curaçao, 7 Maart 1932.

AGENTEN

1-3 MENSING & CO. Tel. 9 en 127.

Apostolaat Ter Zee.

Afdeeling CURAÇAO.

Steunt Het Zeemanshuis!
Houdt de Hollandsche vlag en de Curaçaosche mentaliteit hoog.
Entertainments voor zeelieden van elke nationaliteit en gezindte.
SLECHTS Fl. 5 PER JAAR.
Gij doet hiermede een internationale daad.

1—4 HET BESTUUR.

Compania Trasatlántica

Geregelde Passagiers- en Vrachtdienst.

Eerstvolgende afvaarten van Curaçao:

naar Pto. Colombia en Cristobal:

S.S. JUAN S. ELCANO	**15/16 Maart**
S.S. MAGALLANES	**12/13 April**

naar Pto. Cabello, La Guaira, SANTO DOMINGO, San Juan Teneriffe, Las Palmas Cadiz en Barcelona:

S.S. JUAN S. ELCANO	**25/26 Maart**
S.S. MAGALLANES	**22/33 April**

Passages naar Havanna, New Orleans, New York en anderen plaatsen met overscheping in Cristobal, kunne hier worden uitgereikt.

Alle inlichtingen te bekomen bij:

S. E. L. MADURO & SONS.

Agenten.

DE RUYTERPLEIN No. 2. **Telefoon No. 72 & 505.**

THE NEW-ZEALAND SHIPPING CO., LTD., SHAW SAVILL & ALBION CO., LTD.,

SNELSTE VERBINDING MET PASSAGIERS BOOTEN TUSSCHEN CURACAO EN SOUTHAMPTON

SS. "REMUERA"	(11.500 tons)	Maart 20/21
SS. "TAMAROA"	(12.500 tons)	April 26/27

Eerste klasse £ 46.— Cabine-klasse £ 30.— Derde klasse £ 17.—

Passageprijzen worden berekend volgens den koers van den dag.

John G. Eman — Oranjestad, Aruba.

S. E. L. MADURO & SONS — Agenten.

9 **De Ruyterkade 2.** **Telephoon: No. 72 & No 505.**

Dankbetuiging.

Ondergeteekende heeft de eer langs dezen, zijn welgemeenden dank te betuigen aan de Zeereerwaarde Zusters van het St. Elisabeth's Gasthuis in het algemeen en aan Dr. AARS in het bijzonder, respectievelijk, voor de liefderijke verpleging en kundige behandeling, ondervonden, gedurende zijn verblijf in voornoemd Gasthuis, aangezien hij, naast God, aan hen, het behoud zijns levens te danken heeft.

Willemstad 29 Februari 1932.

JAINUNDUN SING.

TE HUUR.

Op de plantage „Van Engelen" 10 minuten van de stad.

Woning voor klein gezin.

Alles keurig in de verf en in uitstekenden staat van onderhoud, Garage enz.

Te bevragen bij:
J. L. C. Monsanto.

3—2

Hazekamp's Oude Jenever

in alle opzichten prima!

Te bevragen bij

E. & G. MARTIJN Agenten.

DE IDENTITEIT WORDT BEWEZEN DOOR HET „WITTE PUNT".

Het „Witte Punt" op de *SHEAFFER LIFETIME* vulpenhouders, dient tot Uwe bescherming. Verzuimt niet te zien of U het vindt op de schrijfgereedschappen die U koopt. SHEAFFER LIFETIME° is de eenigste levenslange pen der wereld.

Verkrijgbaar bij:
Boekhandel Sluyter, Willemstad;
Henderson Emmastad.
W. F. Craane, Aruba.
Julius L. Penha & Sons, Willemstad

SHEAFFER'S

W. A. SHEAFFER PEN COMPANY · FORT MADISON, IOWA, U.S.A.
*Reg. U. S. Pat. Off.

TE HUUR.

het geriefelijk woonhuis PENSTRAAT 69. (ben. verd.) Inlichtingen Penstraat. 67,

3—3

TE HUUR

Het geriefelijk heerenhuis

„BARON"

Araratweg No. 20, van alle moderne gemakken voorzien.

Te bevragen bij:

La Casa Rosada.

2—3

CURIEL'S BANK.

Willemstad - Curaçao - Ned. West-Indie.

ALLE BANKZAKEN.

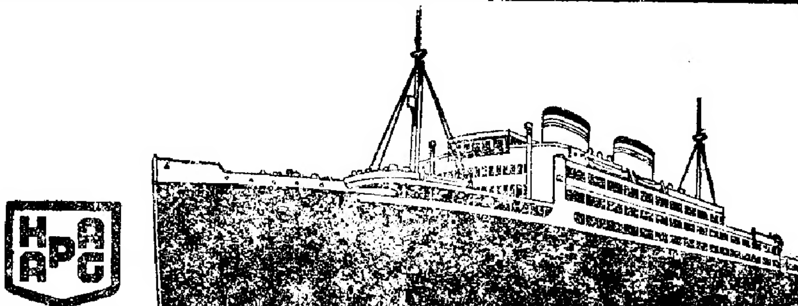
Rekening-courant in locaal en vreemd geld.
Deposito's op termijn in locaal en vreemd geld.
Voorschotten en Handelscredieten
Koop, Verkoop en Incasso van Wissels, Credietbrieven,
Coupons en Vreemd Geld tegen voordeelige koersen.
Telegrafische uitbetalingen naar alle wereldeelen.
Reiscredietbrieven en Chéques van de

National City Bank of New York, New York City.

Safe-loketten.
Speciale afdeeling voor Incasso's

Afdeeling Spaarkas.

Afdeeling Assurantie

HAMBURG-AMERIKA LINIE

(HAMBURG-AMERICAN LINE)

Fast Passenger and Freight Service with the luxurious and new Motorships:

ORINOCO & MAGDALENA

(14,100 TONS DISPLACEMENT)

two of the best boats in service between Westindies, Central-America, and Europe.

Now in construction to be put soon in service, two other modern Motorships with still greater improvements, viz:

CARIBIA & CORDILLERA

(16,000 TONS DISPLACEMENT - 17 KNOTS SPEED)

NEXT SAILINGS:

to Puerto Colombia, Cartagena, Cristobal*, and Puerto Limon:		to Plymouth, Cherbourg, Amsterdam, and Hamburg, via Venezuela, and Trinidad:	
ORINOCO	Mar. 12	ORINOCO	Mar. 23
EUPATORIA	„ 29*	KIEL	April 7

FREIGHT SERVICE ONLY:
(Next Sailing subject to Change)
to Puerto Colombia and Cartagena, eventually via Santa Marta:

KIEL Mar. 25

SERVICE WITH MARACAIBO:
with the branch steamer "Alemania" (for Passengers and Freight) running between Curaçao and Maracaibo, eventually Aruba and Bonaire, in connection with the above transatlantic boats:

For further Informations please apply to the Agents:

EDWARDS, HENRIQUEZ & CO.

CURAÇAO, De Ruyterplein 1-2, Telephone: 100

W. F. CRAANE, ARUBA

ALUMINUM LINE.

Geregelde vracht en passagiersdienst tusschen New Orleans, Mobile, Kingston, CURAÇAO, Puerto Cabello, La Guaira en PARAMARIBO, en vandaar **direct naar CURAÇAO** en New York als volgt:

	Vertr. NEW ORLEANS	Aank. CURAÇAO	Aank. PARAMARIBO
SS. AUSTVANGEN	Mar. 12	Mar. 25	Apr. 2
SS. VESTVANGEN	Mar. 26	Apr. 8	Apr. 16
SS. DALVANGEN	Apr. 9	Apr. 22	Apr. 30

	Vertr. PARAMARIBO	Aank CURAÇAO	Aank. NEW ORLEANS
SS. VESTVANGEN	Mar. 9	Mar. 14	Mar. 21
SS. DALVANGEN	Mar. 23	Mar. 28	Apr. 4
SS. AUSTVANGEN	Apr. 6	Apr. 11	Apr. 18

1e Klasse naar Paramaribo	Fls: 200.00
Dekpassage naar Paramaribo	85.00
1e Klasse naar New Orleans	250.00

S. E. L. MADURO & SONS — Agenten.

De Ruyterplein. **Tel: No. 72 & No. 505.**

JOHN G. EMAN - Agent. Aruba.

Pleizierreis naar Pto. Cabello.

Bij voldoende deelname zal den 23sten dezer een uitstapje naar PTO. CABELLO georganiseerd worden met twee daarvoor zeer geschikte stoomschepen.

De tocht zal door een Jazz Band „Full of Pep" opgeluisterd worden, terwijl voor een welgesorteerde Cantine gezorgd zal worden.

Gedurende het verblijf (4 dagen) aldaar kan men tegen zeer billijke tarieven VALENCIA, MARACAY en CARACAS bezoeken.

Passage CURACAO — PTO CABELLO en terug.

zonder hut fl. 30.—
met hut „ 40.—

Vertrek van Curaçao: Woensdag 23 Maart 5 p.m. per SS. EL LIBERTADOR.
„ „ Pto Cabello Zondag 27 Maart 5 p.m. „ SS. ORANJE NASSAU

Van zeeziekte, geen sprake ... WHOOPEE .... Maaltijden vrij aan boord.

Noemenswaardige bizonderheden die aldaar te bezichtigen, zijn:

Te Pto. Cabello: Borburata; San Esteban; Goiguaza.

Te Valencia: Las Trincheras met een riviertje die een temperatuur van boven de 90 graden heeft, waarin in 'n paar minuten een ei hard gekookt kan worden.

Te Maracay: De groote dierentuin met z'n Afrikaansche wilde dieren

Te Caracas: Wat men hier te bewonderen krijgt is onmogelijk te beschrijven.

Laat U zich nog heden inschrijven ter voorkoming van teleurstelling.

Voor kaarten, en verdere inlichtingen, wende men zich tot.

C. W. F. Davelaar

2—2 **de Ruyterkade 39 (Tel. 467.)**

Passietijd.

Duizenden loopen er rond, in de wereld wie het noodlot op de gezichten geschreven staat, en in hun trekken uitgehouwen; wie het spreekt uit hunne oogen, knielende vrouwen, geexploiteerde bedienden, afgestompte grijsaards. Menschen die den strijd opgegeven hebben: Die zich schikken: Die niet meer schreien:

Dat is geen overgeving: Dat is stompzinnigheid.

Zij gelooven niet meer dat er zilveren klokken luiden.

Wanneer ge hen zegt, dat de groote Zon aan den hemel staat, richten zij het hoofd niet meer op.

Alles hun om het even. Zij zijn heel stil geworden.

Maar het is geen zalige stilte, als de stilte bij de martelaren, die luisteren of de traliedeuren der leeuwenkuilen open gingen.

Geen zalige stilte, zooals de stilte der Godvertrouwers, die er rekening mee houden dat de operatie, de snee op leven en dood, losmaakt de banden tusschen aarde en eeuwigheid.

Geen zalige stilte, als de stilte der Mater dolorosa, die de groote smart draagt in het zeven-maal-doorboorde hart. Wier hartebloed is weggevloeid. Zij ziet en weet en lijdt en jubelt vol zalige stilte.

Dat is de stilte, waarvan Christus aan de apostelen zeide, dat de wereld hare vrede niet kent. De stilte die Stephanus uitspraak in de woorden: ik zie de hemelen geopend en de Heer Jesus staan om mij te ontvangen.

In plaats van deze stilte is er afgestomptheid. De strijd is opgegeven. De idealen weg. De benauwdheid des levens beneemt lucht en adem. Waarom nog hopen? Waarom verlangen? Alles is grauw. Er is geen uitweg meer.

Misschien snij ik me morgen de polsen open, om te sterven in mijn bloed. Het leven is droef, en ik ben reddeloos aan de droefheid verbonden. Er is geen dankbaarheid: geen goedheid: geen hulp: zelfs niet meer geroep in nood en vertwijfeling.

De wereld is als een eenzaam eiland in een wijde oceaan. Als een strafkolonie aan de Evenaar. Ieder geroep gaat verloren in de ruimte. Daarom schreit men niet meer.

Van zulke menschen zullen sommigen zeggen, hebben wij in preek en meditatie gehoord en gelezen. Maar we hebben deze dingen en menschen nooit gezien.

Kijk dan rond! Zij staan naast u: aan uw deur, in uw huis. Zij loopen langs de straat en komen in de winkels.

Wie helpt hen? Een wettelijke reorganisatie? Een vereeniging? Een partij? Agitatie? De lichten des geloofs? Deze zijn uitgedoofd.

Hoe kunnen zij dan hun noodlot dragen?

Aan de nood en de afgestomptheid van deze menschen kunnen we meten de grootheid van het Christendom, de beteekenis van het Kruis, de diepte der Mariavereering. Dat eene Moeder zich tot hen neerbuigt, die onder het kruis stond. Dat een Verlosser die voor hen allen stierf, de armen uitstrekt. Dat een God in den hemel woont, niet als in een heerlijke villa, tusschen hangende tuinen en in de eenzaamheid van het genot, ver van de ellende der wereld, maar ingebouwd in menschheid en lijden. Die alles hoort; iedere roep, iedere zucht. Die hun aller Vader is.

Geen partijleider kan hen redden. Geen partijprogram de leegte van hun hart vullen.

Dat kunt Gij alleen, Gij eeuwige God.

Gij alleen geeft licht aan hun verblinde oogen. Gij alleen zin en zaligheid aan hun lijden.

Gij alleen Christus, de Gekruisigde. Dr. S.

Het kind.

De steeds wekelijks terugkeerende Hors d' oeuvre van p. Hyacinht Hermans is ook bekend om een slechts jaarlijks terugkeerende fijne pennekras over het kind, welke we hier thans overnemen.

't Was nog in de vorige eeuw, al is 't nog geen eeuw geleden, dat Ellen Key haar boek schreef over „de Eeuw van het kind".

Maar onmogelijk bedoelde zij toch de eeuw, die in haar tijd voor het kind ging aanbreken, en die zich kenmerken zou door meer zorg en liefde voor het kind.

Maar is eigenlijk haar boek geen droeve satyre geen bittere ironie geworden, daar juist de eeuw, de tijd, dien zij aankondigde, er een geworden is waarin de waarde, het bezit, het geluk van het kind wordt onderschat, miskend en vergeten.

De „Eeuw van het Kind", en nooit was er een tijd, dat het bezit van het kind meer wordt geschuwd en gevreesd, ja opzettelijk wordt ontgaan en vermeden. Dagelijks verschrikken ons de gedocumenteerde boeken en statistieken over de systematische geboortevermindering. De eeuw van het kind, maar het kind zelf wordt beschouwd als een last en een hinder.

Wij zien tallooze gezonde en flinke jonge menschen om ons heen, uiterlijk en schijnbaar gelukkig gehuwd, welvarend en voorspoedig, ze doen aan sport en spel, zij hebben een auto, radio en gramophoon, zij kennen en genieten alle geneugten des levens, maar een kind hebben, willen zij niet.

Zij vergeten de goddelijke wetten, in wier plaats, zooals zelfs de oude wijzen erkenden, men niet straffeloos een menschelijk gebod kan zetten.

En vergeten wordt dat het kind het geschenk Gods is.

„Laat de kinderen tot ons komen", leerde ons Christus, „houdt hen niet af, want hunner is het Rijk der Hemelen". „Zorgt er voor, dat ge geen van deze kleinen gering acht, want ik zeg u: „Hun engelen in den hemel zien altijd het aanschijn van mijn Vader, die in den hemel is".

„Hebt eerbied voor de kinderen", schreef Charles Dickens reeds, toen de eeuw van het kind nog niet was ingeluid, „want kinderen komen zóó van God".

Wij gaan tegenwoordig bedrukt en bezorgd onzen levensweg, de tijden zijn slecht en kommervol, wij zien geen uitkomst, alle verschiet is donker en onheilspellend.

Wij zijn als menschen geworden, die geen hope meer hebben.

Maar naast ons gaat en huppelt het kind.

Alleen het kind, arm of rijk, is onbezorgd en gelukkig. Zijn tred is als een dans, zijn stem als muziek, een lied.

„Kind zijn", heeft een Duitsche wijsgeer ergens gezegd, „is een permanent feest". En als wij 't wel verstaan, zijn wij de gelukkigen, die dat feest altijd kunnen meevieren.

Het kind wordt in smart en pijnen geboren, maar reeds bij den eersten harteklop is alle lijden in vreugde veranderd. „Met groote blijdschap" wordt kennis gegeven van de geboorte van het kind.

Door de woning zingt een zonnig lied, al kan het nog geen klank stamelen.

Als een kleine koning rust het in zijn wiegetroon, en wij betuigen het onze genegenheid en liefde. Als de drie Koningen buigen wij ons over het kind en brengen het onze gaven en geschenken.

Een kleine hofhouding staat heel den dag voor het kind gereed, met aan het hoofd de grootmeesteres, de moeder. De witte kleertjes worden als praalgewaden uitgelegd. De equipage als een hofrijtuig staat te wachten.

De eerste lach wordt als een gebeurtenis begroet, de eerste klank met een jubel ontvangen.

Dichterlijke vaders hebben vaak een ode gewijd aan den eersten tand van hun kind, maar de zorgzame moeders hebben hem pijnloos helpen doorbreken.

Wat beteekenen de bloemen voor het venster, de kanarie in de kooi, de hond of de poes in hun mand, aller aandacht en zorgen gaan nu uit naar het kind in de wieg.

De Engelbewaarder zal de schreden van het kind geleiden door het leven, maar 't is de moeder die het de eerste passen zal doen gaan. En langzaam kiemt en groeit het levenslicht van het kind.

Och, wij denken ons heele pieten als wij een boek hebben geschreven, dat meetelt in de litteratuur, maar het boek wordt alweer vergeten, als 't amper verschenen is. Doch het kind is een groeiend bezit, dat ons iederen dag weer nieuwe vreugde schenkt.

Wij meenen te ontroeren bij het lezen van een mooi gedacht vers, maar het kind is een levend gedicht, waaraan elken dag weer nieuwe vreugderegels worden bijgeschreven.

Wij houden ervan ons te omringen met dingen van kunst en schoonheid, maar meer dan alles is het kind „a joy for ever."

Heel den dag hebben wij om ons heen muziek en zang, maar wij willen graag de knoppen van de radio afzetten om te luisteren naar de argelooze praat van het kind.

Wij groote menschen zitten in de tram en we praten schuchter voor ons uit, opdat de anderen ons niet zullen hooren, maar het kind met de knietjes op de bank, de voorbijschuivende wereld in zich opnemend, babbelt onbevangen luid op, en allen luisteren geïnteresseerd lachend instemmend mee.

't Is er maar één, die eerlijk en waar zingend getuigen mag, „ich bin ja heut' so glücklich!" en dat is het kind.

Emile Zola schreef „Au Bonheur des Dames", den roman van een Parijsch modehuis, waar ijdele vrouwen samen kwamen; maar sympathieker is ons het opschrift van een Parijsch magazijn van kinderspeelgoed „Au Paradis des Enfants." Breng een kind in de speelgoedafdeeling van een winkel of warenhuis, het voelt zich in de wereld zijner droomen. Naar alles steekt het zijn handjes uit, het zou alles willen hebben, en is toch gelukkig met het kleinste.

Wij zitten plechtig op visite en voeren diepzinnige en vaak zorgelijke gesprekken, maar heimelijk zitten we te wachten, dat de deur straks zal openkieren, en het kindje binnenkomt.

Het kind let niet op jeugd, schoonheid of ouderdom, het ziet onze haren niet grijzen aan de slapen, het let niet op de rimpels in ons gelaat, die verraderlijke runen van den tijd, het kind spreekt alleen van hart tot hart.

Oud als we zijn, stram als we ons voelen, maakt het ons als altijd weer tot z'n jongen kameraad.

Het lokt ons uit onzen gemakkelijken stoel, trekt ons op den grond, ook al hooren wij onze droge knokken kraken, maakt ons deelgenoot bij zijn spel.

Altijd weer vangt het ons in zijn zoeten ban, drijft alle schaamte en verlegenheid in ons uit.

En wij kijken weer verrast in prenten- en sprookjesboeken, wij halen de bouwdoos uit en scheppen opnieuw luchtkasteelen, die het weer dartel omver stoot, wij drinken denkbeeldige thee uit leege kopjes en zitten aan bij fantastische feestmalen.

Wij vergeten jaren en leeftijd, worden weer des kinds, voelen ons kinderlijk blij en gedenken meteen schuldbewust: „als gij niet wordt als kinderen, zult gij het Rijk der Hemelen niet binnen gaan."

Die oude Iersche pastoor uit O' Sheehans mooien roman mocht 't wel zeggen: „de hemel zou mij al rijk en genoeg zijn, als ik in alle eeuwigheid mocht neerzitten op de galerij der kinderen, aldoor zingend de liederen van Mei en Maria".

VERSCHENEN PUBLICATIEBLADEM.

No. 8. Verordening van den 24sten Februari 1932, tot wijziging en aanvulling van de „Inkomstenbelastingverordening 1906" (P. B. No. 16).

No. 9. Publicatie van den 26sten Februari 1932, waarbij wordt afgekondigd de wet van den 24sten December 1931 (Staatsblad No. 551), houdende wijziging van de wet van 22 Maart 1924 (Staatsblad No. 149), houdende verhooging van de uitkeering aan het Weduwen- en Weezenfonds van militairen beneden den rang van officier bij de Koloniale Troepen.

No. 10. Beschikking van den 1sten Maart 1932, No, 266, bepalende de plaatsing in het Publicatieblad van het Koninklijk besluit van den 25sten Januari 1932, No. 34, betreffende korting op de bezoldiging van het personeel, dienende bij de troepen in Suriname en Curaçao, voor zoover dit personeel bezoldiging geniet, welke geheel ten laste van het XIe hoofdstuk der Rijksbegrooting komt.

No. 11. Publicatie van den 4den Maart 1932, waarbij wordt afgekondigd de Wet van den 31sten December 1931 (Staatsblad No. 600), houdende vaststelling van het slot derekening van de koloniale uitgaven en ontvangsten voor Curaçao over het dienstjaar 1928.

No. 12. Beschikking van den 10den Februari 1932, No. 186, waarbij wordt goedgekeurd het reglement van Orde voor de Kamer van Koophandel en Nijverheid op Arubs.

No. 13. Besluit van den 2den Maart 1932, houdende voorschriften ter uitvoering van artikel 16, tweede lid, van het „Curaçaosch Faillissementsbesluit 1931" (P. B 1931 No. 58).

No. 14. Besschikking van den 5den Maart 1932, No. 298, houdende wijziging van de beschikking van 14 Juni 1916, No. 478 (P. B. No. 26), houdende vaststelling van eene regeling ter vergoeding voor reis- en teerkosten, gelijk mede voor verhuiskosten binnen de kolonie.

Verordening tegen verstekelingen.

Bij den Koloniale Raad is ingediend een ontwerp voor een verordening, houdende bepalingen tegen verstekelingen.

De inhoud luidt:

Hij, die zich bevindt of, bevonden heeft aan boord van eenig vaartuig, met het oogmerk zich daarmede te vervoeren, zonder voorafgaande vergunning van den eigenaar, huurder of schipper, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste vijf honderd gulden.

INGEZONDEN.

Buiten verantwoordelijkheid der Redactie, zoowel wat vorm of inhoud als wat strekking betreft. De kopy wordt zelfs bij nietplaatsing nimmer teruggegeven.

Indien de schoorsteenen eens niet meer rooken.

Met verbazing las ik de klacht over de rook- en roetplaag in Uw blad van 28 Febr. l.l. Hoe is het mogelijk, om dit de Scheepvaart op een dergelijke kleinzielige wijze te verwijten! Het Scheepvaartbedrijf toch heeft Curaçao van een dorre klip, waar zelfs geen cactus kon tieren, gemaakt tot een wereldhaven, voor zoover het de tonnenmaat betreft.

Wil Curaçao soms terug naar zijn armoede (en vegeteeren op de kas van het Moederland) van voorheen?

Rookende schoorsteenen brengen welvaart, vandaar de klacht dezer dagen in de grootste Hollandsche bladen Uwer richting, die zelfs een hoofdartikel besteedden aan het onderwerp: Als de schoorsteenen eens niet meer rookten.

Heeft de ingezetene van Curaçao wel eens een kijkje genomen in de Amsterdamsche en Rotterdamsche havens bij het lossen van pyriet, ijzererts of kolen? De hinder hierdoor veroorzaakt is den Rotterdammer echter geen ergernis, want hij is er van doordrongen, dat dit zijn welvaart brengt.

Want denkt men van Curaçao te maken? Een soort Monaco of Monte-Carlo, alleen erop ingericht om bezoekers uit te kleeden? Curaçao moet toch immers ook bestaan van hard werken, of is de bevolking daar nog niet van doordrongen? Dan zou het zeker eens tijd worden, dat ze dat wordt!

Rookende schoorsteenen beteekenen welvaart. Er liggen in de Rotterdamsche haven alleen al 79 schepen met gedoofde vuren en rooklooze schoorsteenen, maar wat zouden er daar veel menschen blij zijn,' indien die schoorsteenen weer flink gingen rooken!

Laat Curaçao Curaçao blij zijn met (nog) rookende schoorsteenen.

U, Mijnheer de Redacteur, hartelijk dankend voor de plaatsruimte, teeken ik.

een C. S. M.-er.

Naschrift van de Redactie.

We waren aanvankelijk van plan om de minder nette vorm, bovenstaand stuk niet op te nemen.

Het door Schr genoemd stuk in de Amigoe van 28 Febr. is alles behalve kleinzielig.

Kleizielig zijn des schrijvers uitdrukkingen van *„vegeteeren"* *„bezoekers uitkleeden"* *„bestaan van hard werken"* enz.

Zakelijk zijn we het in zoover roerend eens, dat we gaarne rookende schoorsteenen zien, maar niet als last.

Moet dit onafscheidelijk samengaan, niemand die er dan bezwaar tegen heeft.

Maar men zou elders o. a. New York toch ook geen bepalingen gemaakt hebben, als het euvel niet te verhinderen was.

ARUBA.

Wel stil zijt gij en afgelegen,
Bij velen zelfs niet eens bekend;
Toch komt men U op kaarten tegen,
En ook Aruba is 't waarheen men mail verzend.

Maar Hij die U kent, die kan het weten
Wat schoons Gij hem heeft aan te biên,
En nimmer zal hij dat vergeten,
't Natuurschoon wat U hem liet zien

Reeds bij het binnenkomen in de haven
Trof hem de ligging van de stad,
Dat kunnen vreemdelingen staven:
„Aruba's hoofdstad is „je dat".

En komt men buiten, in de dreven
Waar alles rustig is en stil,
En 't windje zacht de mais doet beven,
Is 't of natuur iets zeggen wil . . .

Wanneer zij kon, zij zou u spreken
Van noeste vlijt, des landsman eer,
Dat, waar u komt in deze streken
Den arbeid terug vind, telkens weer.

Aruba heeft ook natuurgewrochten
Van rots en kalk en steen,
Daar, waar eertijds de vad'ren vochten:
Trekt thans de eenzaam' wand'laar heen.

En op zoo'n plekje aangekomen,
Wordt hij ontroerd door stille pracht...
Verbijstert staard hij, . . . zou hij droomen?
Maar neen 't is werkelijkheid in volle kracht.

Hoe machtig staan die onwrikbre stukken;
Rotsen dooreeuwen alle heen
Staan ernstig zwijgend en wij bukken
Voor den Formeerder van dat steen.

Aruba's Noordkust woest en machtig,
Een indruk vol grootheid, zeer boeiend
Voor 't oog; de golven slaan krachtig
tegen de rotsen, al brullend en loeiend...

„En boven dat mooie straald lachend den hemel,
Zachtkens omfloerst door donzige wolken . . . .
Ziet neer op Aruba en 't menschelijk gewemel
Dat zich beroerd als de bruischende kolken . . .,'

E. J. Boelhouwers.

Losse Grepen uit Curaçao's Verleden.

DOOR P. A. EUWENS, O. P.

IV.

WETTELIJKE ZONDAGRUST OP CURAÇAO IN VROEGER TIJD.

Eenigen tijd geleden is door Zijn Exc. Gouverneur van SLOBBE een Commissie benoemd om het Bestuur van voorlichting te dienen in zake ZONDAGSRUST. — Zooals wij vernamen, is deze Commissie begonnen eerst ook zich zelf te laten voorlichten. Voor dit doel heeft zij zich tot verschillende handelslichamen, grootindustrieën, corporaties en vereenigingen gericht met een vragenlijst: 1o. Of zij van meening is, dat ZONDAGSRUST hier noodig is, 2o. Hoe of zij zich zulk een wettelijke regeling gedacht heeft. — Deze antwoorden zijn reeds bij de Commissie binnengekomen en in studie en zullen den grondslag vormen van het beredeneerd rapport, dat de Commissie aan den Gouverneur ter gelegener tijd zal ter hand stellen.

* * *

Het is altijd interessant om vergelijkingen te maken en dikwijls zeer leerzaam om de geschiedenis te raadplegen en te zien hoe men in vroeger tijd hier ook deze kwestie heeft opgelost. — Men kan natuurlijk niet, — en het zou dwaas zijn het te willen beproeven, — de wijzers van den tijd achteruit zetten en alle voorschriften en gewoonten van vroeger eeuwen weer opnieuw invoeren. Het is genoegzaam bekend, dat het moderne handelsverkeer, de grootindustrie, het stoomwezen, enz. enz. tal van veranderingen in de Zondagsviering gebracht hebben. — Doch evenzeer staat het vast, dat ZONDAGSRUST en ZONDAGSHEILIGING door de ongodsdienstige opvattingen van onzen tijd zeer veel en meer dan noodig geleden heeft. — In de XVIIIe eeuw, toen de godsdienst meer dan nu de grondslag van den Staat vormde, toen de geheele staatsinrichting met al zijn wetten en instellingen in ons vaderland en de koloniën van een streng Calvinistischen geest doortrokken was, werd de Zondag in alle strengheid als de „Dag des Heeren" gehandhaafd.

De volgende Publicatie van Gouverneur Isaak Faesch (1740-1758) van het jaar 1750 doet het onderscheid van voorheen en thans wel duidelijk in het oog springen. Edoch, ook toen gebeurde het somtijds, dat handelsbelangen en meer nog gemakzucht de godsdienstplichten op den achtergrond drongen en maakten de overtredingen het op den duur gewenscht en noodzakelijk de bestaande voorschriften op de Zondagsrust bijwijlen opnieuw in het geheugen in te scherpen. — Dat is de aanleiding van het onderstaande Plakkaat No. 57:

Wij, ISAAK FAESCH, gouverneur van Curaçao en de derselver onderhoorige districten, mitsgaders de Edele Achtbare Raden dezes eilands, allen dengenen, die dezen zullen zien of te hooren lezen (SALUT), doen te weten:

NADEMAAL de ongeregeldheden en misbruiken van den Dag des Heeren hoe langer hoe erger worden, niettegenstaande de plakkaten, door onze predecesseurs daartegen gedaan emaneeren, ende dat het onze ware intentie is, omme voortaan den Zondag en alle andere feestdagen, die bij die van de gereformeerde kerke worden gevierd naar de instellingen Gods ende de liturgie van de kerken in Nederland in een diepe rust door te brengen, volgens de ernstige bevelen van de Edele Groot Achtbare Heeren Bewindhebberen van de Edele West-Indische Compagnie, aan ons, Gouverneur, gegeven, ende wij alzoo is 't mogelijk, effecteeren, de eene goede ingezetene door den anderen op den Zondag niet en worde ontsticht ende geërgerd, — zoo is 't —, dat wij, Gouverneur en Raden op het alderserieuste interdiceeren ende verbieden aan alle onze inwoonders, zoo Christenen als Joden, mitsgaders aan alle vreemdelingen, die zich alhier onthouden (bevinden):

EERSTELIJK, dat zij op Zondag, op of na het eerste gelui der klok van half negen tot des avonds na 5 uren, door haar zelven ofte door hare slaven of bedienders geene goederen, waren ofte koopmanschappen, vivres of andere zaken, van wat benaming die mogen zijn, zullen vermogen te verkoopen, te laten verkoopen of te koop aanpresenteeren, op straat aan, vóór of in hare huizingen, op een boete van vijf en twintig stukken van achten (1), mitsgaders confiscatie van de waren en koopmanschappen, die door de degenen, die daartoe door ons, Gouverneur, geordoneerd zullen worden, op straat worden gevonden, zonder conneventie ofte aanzien van personen, die de eigenaars daarvan mochten zijn, in geenderhanden manieren.

TEN TWEEDE verbieden wij 't houden van scholen, ter leeringe van de kinderen der Joden en alle andere scholen, welke allen in de voorzegde tijd gesloten zullen blijven, op poene (straffe) als boven.

TEN DERDE, de exercitie van alle handwerken en ambachten, hoegenaamd, op poene (straffe) als boven. Doch blijven hier alleen van uitgezonderd de exercitie van den molen aan de Overzijde (2) en 't maken van doodkisten voor de timmermans, (die naar rechten geëximeerd zijn) en niets meer.

TEN VIERDE, 't bewerken of beplanten van tuinen en landerijen, 't drogen van huiden, 't pakken, verbruggen of vervoeren van koopmanschappen in en uit pakhuizen, huizen, schepen, barken of en van werven en dergelijke, 't zij in of uit de stad op poene als boven en confiscatie van 't geen terzelfder tijd zal worden aangehaald in fraude van deze onze plakkaten.

TEN VIJFDE, 't tappen voor de herbergiers en 't spelen of drinken voor de gasten of passanten op poene als boven.

TEN ZESDE, 't lossen of laden van schepen of barken, tenzij in cas van nood, dat aan den fiscaat bewezen zal worden vóór en al eer hij permissie tot lossen zal geven, en dus ladende of lossende zonder nood (zonder noodzakelijkheid), op poene als voren en de confiscatie van 't geen geladen of gelost wordt.

LAATSTELIJK zullen alle de voorzegde punten, alzoowel op de ordinaire feestdagen als op den Zondag moeten worden geobserveerd op poene als boven.

Die niet in staat is, de boeten te kunnen betalen, zal, naar exigentie van zaken (naar gelang de omstandigheden zulks vereischen), daarover aan die lijve gestraft worden, omme deze onze serieuse order niet illusoir te maken.

Lastende en bevelende den provisioneelen Fiscaal ALDERT POTTEY ofte die in zijn plaatse en ter zijner assistentie door ons zal worden geëmployeerd, deze met rigeur te executeeren, naardien wij 'tzelfde tot maintien van den Zondag ende tot onderhoud van een goede orde hebben goedgevonden, alzoo te behooren.

Aldus gearresteerd in 't Fort Amsterdam op Curaçao den 24 Juli 1750 ende gepubliceerd den 28 Juli 1750.

Ter ordonnantie van

Haar Ed. Achtbaren voornoemd

POTTEY, Secr.

(1) Onder No. 1 wordt een boete bepaald van 25 stukken van achten.
Stukken van achten beteekent stukken van acht realen, is het zelfde als een peso, ongeveer een waarde van twee gld. Er bestonden ook stukken van 10 realen, die echter zelden genoemd wor den. Deze hadden een waarde van ongeveer 2.50 gld.

(2) Onder No. 3 van dit plakkaat worden de werkzaamheden van den molen aan de Overzijde des Zondags toegestaan. — Deze windmolen heette *„de Vrede"* en stond op het Molenplein, dat daarvan zijn naam gekregen heeft. — Van dien molen en zijn eigenaar hoop ik later eens wat meer te vertellen.

Japan en de Mansjoerijsche kwestie.

Niet zoo heel lang geleden maakte de keizer van Japan een reis van Tokio naar Shizuoka. Zijn kostbaar leven werd beschermd door 3000 politie-agenten, een getal dat ons wel enorm toeschijnt, maar heel gewoon is in de opvatting der Japanners, die het leven van hun Mikado voor heilig en goddelijk houden. Na hun plicht vervuld te hebben, gingen die duizenden naar huis op een kleine dertig na, die het feest nog navierden in verschillende vroolijke gelegenheden. 's Avonds arresteerden zij verschillende onschuldige nieuwsgierigen, die nog op straat ronddoolden, waaronder vier leden van den geheimen Verkenningsdienst. Deze dachten spoedig vrij te komen door hun identiteit te openbaren, maar vóór dat zij het zoo ver konden brengen, werden zij door de dertig politie-agenten afgerost. De geheime agenten maakten er geen rapport van om zich te beklagen. Maar toch werd de zaak bekend, en gevraagd waarom ze geen aanklacht hadden ingediend, antwoordden zij dat politie, onder welke omstandigheden dan ook, moet gerespecteerd worden.

Het is een typisch geval. Een kleine geschiedenis met een groote beteekenis om Japan en de Japaneezen beter te doen kennen: die spreekt van de blinde gehoorzaamheid en discipline van dat volk; die spreekt van de onverschilligheid waarmee het volk denkt over de heele wereld en een wereldbond; die spreekt van het volledige overwicht van de militaire kliek over de Japansche regeering. De algeheele overgave aan de wet van Japan door het geheele volk, van den laagsten tot den hoogsten, veroorzaakten de wondervolle opleving tot een nieuwe macht. Die brachtde overwinning van Japan over Rusland. Die brengt nu het uitstrekken der macht over Manchurije.

Hoe zit dit in elkaar? Manchurije is Chineesch territorium en in zijn Noord-Oostelijken hoek vlak tegenover Japan gelegen. In aardrijkskundige beteekenis richt het zich op het hart van Japan. Wie Manchurije bezit, heeft vrij spel over Japan. En daarom ook, als Japan Manchurije beheerscht, bezit het een buitengewoon militaire steunpunt bij een in de toekomst mogelijken oorlog met de Sovjet-Republiek.

Aan China werd de souvereiniteit over Manchuria toegekend, maar Japan beheerscht er de zakenwereld. Het heeft er billioens yens ingestoken, om de woestijn tot een bloeiende streek te veranderen. Spoorwegen met Japansch geld en steden onder Japansch toezicht werden er aangelegd; waar vroeger pest en hongersnood heerschten, waar vroeger dieven en roovers het land uitplunderden, ligt nu een der meest voorspoedige en gezonde provincies van China. Dit werd door China zelf erkend en benut, zoodat er van de armste streken van China ongeveer een 1000.000 immigranten per jaar Manchurije binnenstroomden.

Van politiek standpunt uit heeft Japan drie dingen op het oog:

Vooreerst de neutraliteit in het beginsel van de „open deur", want de vruchten van Japansch geld en inmenging moeten niet in de handen kunnen vallen van China of Rusland. Ten tweede heeft Japan Manchurije noodig als een rijke graanschuur voor voedsel en een bron van alle mogelijke grondstoffen. En ten laatste: overbevolking is een der moeilijke problemen voor Japan en het bezit van Manchurije geeft de meest natuurlijke en gemakkelijkste oplossing. Er kunnen nog veel andere oogwenken zijn, b.v. een militair botswerk tegen Rusland, maar de drie genoemde punten zijn voldoende om te toonen dat Japan er iets heel ernstigs op het oog heeft.

Tot bescherming van zijn politieke, economische en militaire belangen in Manchurije is Japan begonnen met een politiek van „defensieven aanval". Altijd was er reden genoeg van strijd tusschen China en Japan en altijd wrijving van beide kanten, gelijk er alleen kan bestaan tusschen twee naties, die van oudsher op de bitterste wijze vijandig tegenover elkander hebben gestaan. De laatste botsing, die ten slotte bijna onvermijdelijk in een oorlog moet ontaarden, is begonnen met oneenigheid tusschen Chineesche boeren en Japansche immigranten uit Korea: volgde anti-Chineesche propaganda met als slot moord van eenige Chineesche en een Japansche officier, boycot van Japansche waren en agenten en uitbreiding van het spoorwegnet door China en zoo voorts.

Het is van het grootste belang voor Japan om deze strijd met vredelievende middelen op te lossen. Wie is echter aansprakelijk voor Japans optreden in Manchurije. Men zal zeggen: de regeering. Ja, officieel is de regeering aansprakelijk, maar het doordrijven in meer militairen zin komt van een anderen kant. En hiermee komen we tot een tweede botsing, puur inlandsch, die zich beperkt tot de hoofdstad: n.m. de botsing tusschen de militaire kliek en het civiele bestuur.

En hier kan worden bevestigd, wat uit de beste bron afkomstig is, dat het militairisme in de binnenlandsche aangelegenheden zooveel te zeggen heeft, dat het optreden van Japan in Manchurije ook zou hebben plaats gehad zelfs tegen den uitdrukkelijken wil van het civiele bestuur in Tokio.

De militaire kliek is ontstaan toen het ontwakend Japan zijn beste krachten uitstuurde naar alle streken der wereld om deelgenoot te worden in het beste wat de meest beschaafde volkeren konden geven. Groot was de rijkdom die werd teruggebracht op wetenschappelijk, maatschappelijk, nog meer op industrieel, en bovenal op militair gebied in het beste wat Duitschland kon geven in krijgskunde, militaire africhting en discipline. Van dien tijd af bracht de geest van militarisme en niet te vergeten imperialisme de schoonste vruchten voort, die het eerst geoogst werden in den oorlog met Rusland.

Heden hebben de voorstanders van een groot leger alles te zeggen in Japan's politiek in het verre Oosten. Zij zijn de ijveraars voor gebied-verruiming, voorstanders van de „ijzeren hand" in Manchurije, en zij zijn er niet toe geneigd genade te vragen of te geven aan China of Rusland, zelfs niets eens Amerika of de rest van de mogendheden.

De militaristen van Japan zijn zeer machtig en toch vinden zij tegenstand. Sinds Japan's opklimmen tot een wereld-mogendheid is er een liberale partij ontstaan, die nu de regeering in handen heeft, ook al moet ze haar volle kracht gebruiken om de militaire partij tot een gematigde politiek te dwingen. Terwijl de conservatieven vasthouden aan een politiek van 20 jaar geleden, streven de liberalen een gewijzigde politiek in overeenstemming met de veranderde omstandigheden. De liberale regeering is ten volle oplevend tot het feit dat China de beste afnemer voor Japan en dat het geen afstand kan doen van het onnoemelijk getal klanten die wonen tusschen Manchurije en de Hymalaya, en tusschen Thibet en Turkestan.

Toch kan de Regeering den Chineeschen boycot van Japansche handelswaren niet verhinderen, ook al kon ze gemakkelijk voorzien welk een enorme schade dit zou veroorzaken aan de Japansche handel en export, in een tijd dat de wereld-crisis al een grooten stilstand had teweeg gebracht in de bedrijvigheid van Japan's mijnen, landbouw en fabrieken. De regeering van Tokio was in de onmogelijkheid den boycot te voorkomen, omdat het moest onderdoen voor de militaire kliek. Het conflict tusschen China en Japan zou misschien toch wel uitgebroken zijn, maar het was voorbereid en tot rijpheid gebracht door de oppermacht die de imperialisten innamen en nog innemen in Tokio.

En nu het derde conflict: tusschen Japan en de andere mogendheden. Terwijl we dit schrijven, wordt er heftig gevochten in Manchurije en Shanghai, al is 't nog maar op kleine schaal. Of het mogelijk zal zijn een reëele oorlog op groote schaal te voorkomen, moeten wij overlaten aan de naaste toekomst. Dit echter is zeker: wat op 't oogenblik in Manchurije plaats vindt is moeilijk in overeenstemming te brengen, met de 9 mogendheden overeenkomst van 1922, het Kellog-verdrag en den volkerenbond. Japan toch is technisch de aanvaller in Manchurije, ook al is het slechts een aanvallende houding ter verdediging van zijn economische belangen.

Rekening houdend met deze feiten heeft de volkerenbond een reeks van memoranda tot Japan gericht om de vijandelijkheden te staken. De regeering van Japan blijft in hoofdzaak volhouden dat dit conflict alleen door rechtstreeksche onderhandelingen moet bijgelegd worden. In dit beginsel klinkt ook de stem van de militaire kliek in Tokio, een domineerend geluid dat mettertijd wel eens tot een storm zou kunnen aangroeien. De volkerenbond staat voor een alternatief: óf opnieuw, (tot vernedering toe) een blijk te geven van zwakheid; óf een bestraffing van den Japaneesch uitleg door een economischen boycot, of wel, als de Bond tot het uiterste wil en durft: een gewapende tusschenkomst met de militaire krachten van den leden van den Bond.

Amerika is samenwerkend met den Bond. Het heeft groot belang in een vredes-toestand aan de overzijde van den Stillen Oceaan; het heeft er belang bij dat Japan's streven naar expansie wordt teruggehouden door vasthouden aan den „status quo"; het heeft er bovenal belang bij dat de vriendschappelijke verhouding met Japan blijve bestaan, al was het maar alleen voor het instandhouden van een vredelievende politiek en voor grooteren bloei van handel en export. Amerika koopt voor ongeveer 375 millioen dollars aan Japansche goederen waaronder bijna de geheele productie van ruwe zijde; en Japan op zijn beurt geeft 300 millioen dollars uit aan amerikaansche producten. Geen van beide landen kan in dezen tijd van depressie een gedeelte of nog minder het totaal van den onderlingen handel opgeven. Om dezelfde reden kan er geen spraak zijn van den algeheele boycot tegen Japan, want Japan's handel loopt jaarlijks over een som van 4000 millioen dollars, ofschoon natuurlijk een dergelijke boycot Japan's kracht zou breken, daar het een land is volop levend van nijverheid en niet in staat een onderbreking van in- en export te verdragen zonder tot totale ruine gedoemd te worden.

Dat is dus een samenvatting van de drie conflicten die verborgen zijn in de z.g. Manchurije-puzzle: Japan tegen China the Tokio-conversaties (alias de militaire kliek) tegen de liberalen (alias de burger autoriteiten) en ten slotte Japan tegen den Volkenbond. Wat zal de oplossing zijn? Noch China, noch Amerika, noch de Volkerenbond, ook niet Manchurije zelf zal ze geven, alleen en eenvoudig weg: de militaire kliek. Deze zal de nederlaag lijden of door de burgerlijke regeering, door de kracht der publieke opinie, door de dreigende houding der Soviet Republiek, door eigen gezond verstand, of zij zal krachtiger blijken te zijn dan al deze factoren te samen.

In het eerste geval zou de vrede in Manchurije spoedig hersteld worden; en in het tweede zal er een oorlog kunnen ontbranden tusschen de Oostersche mogendheden, die over de geheele wereld en nog in de verre toekomst zijn gevolgen zal laten gevoelen.

L.

Bekendmaking.

De openbare verkooping van de ter Spaar-en Beleenbank van Curaçao van **1 Januari 1930** *tot* **31 December 1930** *onder* **N. U. 6907** *tot en met* **N. X 3651** *beleende voorwerpen zal aanvangen op* **Donderdag** *den* **5 Mei 1932** *des voormiddags te* **negen uur**, *in het lokaal der vennootschap, en zal worden voortgezet op de volgende* **Donderdagen.**

Belanghebbende worden verzocht den verkoop van hunne panden te voorkomen door **zoo spoedig mogelijk**, *de verschuldigde interesten te voldoen.*

Met de gewoonte om de verkooping uit te stellen, ten einde belanghebbenden meer tijd te geven om hunne intresten te betalen, zal voortaan worden gebroken.

Belanghebbenden worden daarom in hun eigen belang tevens aangeraden met het aanzuiveren van hunne interesten niet te wachten tot dicht bij den aanvangsdatum van de verkooping, daar zij dan gevaar loopen van niet meer te kunnen worden geholpen.

Willemstad, den 14 Maart 1932.

De Voorzitter

1 *P. L. GORSIRA.*